nitie ⁊ gloria. Quarto ipsa ē pmogenita i ve
nerationc. Et merito: q mr dei. ⁊ ideo sic bo
nus filius honorat ē. Eccl. xxv. O buiabit illi
qsi mr honorificata. Quito mo ē pmogenita
in benedictione. Lucc. Beatā me dicent oes
generatiōes. ⁊ Indith. xiij. Mo receder laus
tua de ore hoiuz. Sexto ex primogenita in ve
ste delicata. qm taz duplici gla. s. corpis ⁊ aie
ē ornata. Apoc. xij. Mulier amicta sole ⁊ lua
sub pedib⁹ eius ⁊c. Quare hec cōclo ē sat nō
rōe. Sedo hec cōclo pbat aucte: vno psuppo
sito. s. q Ygnis ⁊ rpi ē vna caro. Tunc audi
apli in ad Col. p. In rpo igt odita sl vniuersa
i cel ⁊ in tra visibilia ⁊ inuisibilia: siue throni
siue dnationes: siue pncipatus: siue ptates ⁊c.
q sub Ygine glosa oia i filio suo cōdita crūt tā
qz in singulari dna. Audi Aug. i smone assu
ptiōis. Si rps ingt secū ē vult: eos q hic sua
fide iūcti vnū cū eo ē iudicāt. qd crisiimāduz
ē de mrc. vbi digna sit ē collocata nisi i pnitia
filij. Et infra. Maria fide ⁊ opere rpi mistra
trix. si ibi nō fuerit vbi rps mistros suos vult
ē. vbi q̄ erit. Et si ibi fuerit nūqd in cēli gra
Et si in equali gra: vbi eq dei cēsura: q reddit
vnicuiqz ꝯz merita. Si merito pre oib⁹. Ma
rie viuenti donata ē gra: mortue erit minuen
da: absit. Si. n. oium sāctoꝝ mors ē preciosa
Marie sane ē pciosissima. Si Jonā fuare in
vētre ceti iocorruptū voluit sola misericordia.
Mariā icorruptā nōne fuabit. Si gra rpi ser
uat ē Daniel in intēpātissima fame leonū: nō
ne fuāda est Maria tantis dotata meritis di
gnitatū. Et paꝝ post. rps q̄ letari fac Mariā
aia ⁊ corpe: nec vllā seq corruptionis crūnā: q
nullā secuta ē trn piendo filiū integritatis cor
ruptionē. h ille. vide i h smōe: q: pulcherria
dic. qr ⁊c. 3ᵒ h 2ᵒ pbat ex⁹. Pre nimia enim
claritate ⁊ hereditate celi aucte angeli dicebāt
ad se inuicē. q ē ista q ascendit sic Ygula fumi
ex aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris. Et dicit sic Y
gula fumi. Sicut fum⁹ in modū Ygeformat⁹
in terra ortu: leuit eralans surtū Ypus celū tē
dit: sic glosa Ygo in terra orta sm carnē leuit
eralās. i. sine pcō viuēs celos ascendit, ppte
rea dr q Ygula fumi generata est ex aromati
b⁹ myrrhe ⁊ thuris: ñ ex vaporib⁹ terrestribus
q Ygo lasciua ñ fuit: neqz ex vaporib⁹ ignis
resolutis: q Ygo supba nō fuit: ꝯz ex aromati
b⁹ myrrhe ⁊ thuris. myrrhe. i. integritat carnis: q myrrha a putrefactiōe pseruat. ⁊ thurz
. deuotiōis mētis: q thus in sacrificijs offer
ur. ps. Ascēdat ori o mea sicut incēsū in cōspe
ctu tuo. Et sic pz cōclo pnis. Bene igit Ygo i
pncipio smonis dixit. Sli tu sem mecū es: ⁊ cia
mea tua sūt per gram qua mediāte gla assequ
mur per infinita secula seculoꝝ. Amen.

Dominica tertia quadragesime de sācta cō
fessione sermo in ordine decimusionus.

Erat iesus eiciens
demoniū: ⁊ illud erat mutū. Luc.
xi. Flebilem heu hodie dilectissimi
humane fragilitatis conditionez in demonia
co cernim⁹. Qui. n. ideo creat⁹ ē ut sedes. vñ
diabolus per superbiā corruere: replere cul
pa mortali a diabolo. opprimit. qm Jo. viij.
Qui facit pccm suus ē pcti. ⁊. ps. Inigtates
mee supergresse sūt caput meū. i. rōnē meaz ⁊
sicut onus grau p cōtinua induratione: gra
uate sūt super me. s. tenentes me oppressum ⁊
suffocatū. Cui nisi dns p gram succurrat: ifc
lix ille status. ps. Infixus sū in limo, pfūdi: ⁊
ñ ē substiātia. Qui h preuentus gra dei pccm
euomerit: diabolo fugato q mutā ⁊ surdā ani
mā possiderat: libertas prima atqz sanitas re
uertet. Inde ps. Dixi cōfitebor aduersū me i
iustitiā meā dno: ⁊ tu remisisti i pictate pecca
ti mei. Erat igit. Jesus p graz eijciēs demo
niū: ⁊ illud erat mutū quātū ad ofessione: ꝯz p
graz ⁊ ofessione eū eiect⁹ ē demō: l cut⁹ ē mu
t⁹. s. bndicens deū q illū a manib⁹ diaboli libe
rauit. In qbus sacratissimis Ybis de sā ofes
sione tres more salito faciamus ofideratiōes
vz. Sce ac salutifere ofessōis necziaz obligatō
ne. Sce ac salutifere ofessōis ogruā oditōz.
Sce ac salutifere ofessōis optunā fructificatōz

De necessitate confessionis ofideratio pria

Dnc primo loco sācte ac salutifere cō
fessionis necessariā obligationē v de
am⁹ vbi tres cōclusiōes more iā cepto
faciam⁹. vz. Prima 2ᵒ est ista: sic carnis sani
tas recuperari nō pōt: nisi medico vuln⁹ denu
det. sic ⁊ aie sanitas recuperari ñ pōt: nisi spūali
medico vuln⁹ oñdat. 2ᵒ 2ᵒ est ista. Az plures
medici spūales inuenīt: nō oēs tñ equaliū me
deri possūt. 3ᵒ 2ᵒ est ista. Licet nō oēs mederi
possint: tñ cū ad infirmos vocant: o ia vidēt
nocumēta: ⁊ q possūt adhibeant medicamēta

Quomodo confessio oris fit de necessitate
salutis.

Conclusio prima.

Capē ꝑmā ꝓclusionē ꝛc. ut. ꝯ. Audi Boetiū. Si operā ingt medicātis ex pectas: oz ut vulnus detegas. Circa istā cōclonē tres ingram⁹ vitates: qb⁹ declaratis vitas patebit cōclonis. Pᵃ vi. ē ista. gd ē cōfessio. 2ᵃ an confessio ad peccati deletionē fit de necessitate salutis. 3ᵃ an confessio fit de iure diuino vl naturali. Quantū ad primā · lz ħ multi multa descripserint. ad pñs tamē dicta Petri de tarantasio in scripturis suis super. iiij. sniaꝝ. di. xvij. colligam⁹. vbi ait. Cōfessio ē oris fassio. i. māifestatio: p quā morb⁹ latēs apperiť spe venie. Tria. n. hic dicit: ut pz Propterea nō q tripler ē foꝝ. s. foꝝ interius eorā deo: foꝝ exteri⁹ corā dei vicario. ꝛ foꝝ cōtētiosū corā iudice seculari. In quolibet istoꝝ pōt fieri cōfessio. In foro interiori coram deo nūc consitemur peccā: dū vitā nr̄am pñtem atqz preteritā inhonestā ad mētē reducim⁹: ꝛ solo corde lachrūabili diuinis attētis offēsiōibus clamam⁹ peccaui. dñe miserē mei. dico meam culpā ꝛc. hic ē vn⁹ modus cōfitēdi peccā. Sed ꝑfecto in hac cōfessione pccm latēs nō apperitur. qm deo iā appertū erat: cui nuda ꝛ aperta fuit oia anteqz fiāt. xxxij. di. c. erubescāt in fine vbi dr̄ sic. de manifestis quidē loquimur. Secretoꝝ āt cognito: ꝛ iudex ē deus. ibi glo. ex ħ ingt pz q eccla nō iudicat de occultis. De foro āt cōtētioso. s. corā iudice seculari: ēt si cōfessio peccōꝝ: lz nō spe venie: imo quibet criminosus innite suū facinus manifestat. In tertia vero cōfessione q. s. fit corā dei vicario: fit peccatoꝝ ꝓfessio spe venie. Nisi. n. venia sperareť: nul⁹ ꝑfecto ꝓficereť. Audi Isidoꝝ i sinodis: cōfessio ingt sanat. cōfessio iustificat. ꝓfessio pcci veniā donat. ois spes i cōfessiōe ꝓsistit i ꝓfessiōe loc⁹ misericordie ē. ħ ille. Et idē. Vitia ingt cordis tui reuela. prauas cogitationes tuas illico māifesta. pccm tuū, pditū cito curať. crimīāt racēdo āpliať. hec ille. Audi ꝛ Bre. in pastorali. Vulnera ingt clausa plus cruciať. naz cū putredo q̄ interi⁹ seruet eijciť ad salutē dolō apiť. hec ille. Et sic pz vitas ꝑ Ptū ad faz vitatē dico q ē doctoꝝ vari⁹ dicendi modus Quidā. n. dicūt q peccōꝝ ꝓfessio nō ē necessaria q̄ ad deletion ē macule. q illa i ꝓtritiōe deleť. Et hec ꝑpꝛie ē opinio Hugolini decretorū doctoris. Et dicē q si q̄ aūtes iuenīāt q̄ peccata sine cōfessione ꝛ satisfactione dicāt deleri non posse: illas dicūt intelligi debere de cōfessione interiori: q̄ ē recognitio peccati: vl ꝑpositū ꝓfitēdi: vel grā q̄ sic hō disponiť ut doleat de pccō: ꝛ velit ꝓfiteri si loc⁹ ꝛ tēpus affuerit. Et idē dicit intelligi debē de satisfactōe intiori. q̄ ē dolor interior ꝛ amaritudo q̄dā aie de pe. di. iiij. satisfactio. ꝛ. c. ꝛ si aplus. ꝛ de pe. di. i. §. his vbis. Et si ab eo q̄reret. Si q̄ pccm in sola ꝓtritiōe dimittiť qr̄ peccat hō mortalr̄ si ñ ꝓfiteať ꝛ nō satisfaciat. Dicebat ipse q ħ non erat pp peccati deletionē: qr illud iā erat i cōtritione dimissū: lz ħ iō fiebat ut q̄dā hūilitas ꝛ iusticia et orcēde demōstrareť. de pe. di. iij. p ductior. ꝛ ut satisfactio quedā fieret ecclie que offensa erat. Si dñs Hugolin⁹ carissimi mei simplicit intelligat cōtritionē sufficē ad macule deletiōz cū tali ꝑposito: nec illō iplet cū facultas aderit de scō pcipe ñ possū qm̄ tal fer aut fiere ꝓfiteri, ꝑpō it. si ve appet q macla ñ deleať nisi dū facultas adfit: adipleať, ꝑpositū. Est. n. i tali, ꝑposito q̄dā latēs ꝓditio. s. dñe fuz male ꝓtent⁹ te offendisse: ꝛ ꝑpono i posterū quo ad potero te nō offendē. ꝛ certe ꝓfitebor ꝛ satisfaciā. s. dū aderit cōmoditas. Pono q ꝑmissa nō seruet: q̄ iure pccm tibi relaxari dz. Si aūt ficte, ꝑponit appet q iā nō ē alic⁹ macule deletio. Propterea ē alia opinio. s. q ad verā aie sanitatē regrūť tria. s. ꝓtritio. ꝓfessio ꝛ satisfactio. de pe. di. i. ꝑfecta pnia. vbi dr̄. Perfecta pnia cogit pcōrē, oia libenter sufferre. Et ifra In corde ei⁹ ꝓtritio. i ore ꝓfessio. i ope tota humilitas. i. satisfactio. hec ē fructuosa pnia. ħ ibi Et fūt vba Joānis os aureī. Pro c⁹ opinionis declaratōe nō q sic deū tripl̄r offendim⁹. s. deletōe. cogitatōis iprudētia locutiōis. ꝛ superbia opis sic ecōuerso oz q tripl̄r deo recōciliemur. qr oīs res p q̄scūqz cās oriť p easdē dissoluiť. cr̄ de re. iu. c. ois res. Sic g aia deū p delectationē cogitatiōis offēdisti: sic delectationē i amaritudinē ꝓuertas. ꝛ ħ dr̄ ꝓtritio. Et sic i prudētia locutiōis, peccasti: sic illā iprudētiā i verā prudētiā locutiōis ꝓuertas. s. ꝑfitēdo ore te male fecisse. ꝛ ħ dr̄ ꝓfessio. Item sic supbia opis a deo dēclinasti: sic illā supbiā i verā hūilitatē ꝓuertas. ꝛ ħ dr̄ satisfactō. Et ħ ꝑfecta pnia ē: ut dicit ter. Audi barbatū Micro. exp. n ns vba Amos, ꝑphe. c. i. cōminant. Ezechieli fgi damasci: ꝛ dicēt sup trib⁹ sceleribⁿ damasci: ꝛ sup q̄rtū ñ ꝓuertā. Pimū igt scl ē cogitasse mala. Secm acgeuisse cogitatiōib⁹ puersis. Tertiū qd mēte decreueris ope ꝓplesse, ꝑ

cōpleuisse. Quartū sup qd ñ ꝓuertet eū dūs: ē
p⁹ pecm ñ agē pniaz. Tria. n. pdicta scelera p
cit de⁹: ſz q̄rtū penit⁹ abhorret. ⁊ sic ista opinio
vult q̄ ad deletionē pcci regrat ēt ꝓfessio duz
facultas adest. Et dic q̄ si q̄ aūctes sonare vi
deat q̄ pcā sola ꝑtritōe deleat: dicūt hr̄e itel/
ligi: cū oīs ꝓfessionē articul⁹ ncēitatis exclu/
dit ut si qs vere cōterat: ⁊ pueniēte mōte cōfi
teri nō pōt. tūc ad salutē sufficit ei mera cōtritō
Multe alie opiniones sūt: tm̄ iste due sūt pnci
pales. Illas. n. poetic Goffred⁹ eximi⁹ d̄cre
tor doctor in sūma sua. titulo d̄ pnia ⁊ re. pōit
vide ibi si placet. Ego āt dico sic. q̄ ad pcci de
letionē aliqd ꝓcurrit ut cā effectiua. aliqd ut cā
formalis. aliqd ut disponēs ad cām formalem
Cōcurrēs ut cā effectiua ē ipse de⁹. Et sic itel
ligit Aug. de cōsc. di. iij. c. nemo. vbi d̄r. Ne
mo tollit pcā mūdi nisi sol⁹ xp̄s q ē agnus tol
lēs pcā mūdi. h ille. Cōcurrēs ut cā formalis
ē ipsa diuina gr̄a. de cōse. di. iiij. c. gr̄a. Sīa
igt q̄ p xp̄m dat: nō solū remissionē pccōr sac
ſz ēt ut ler ipleat: ut nā libereť: nec peccatū do
mineť. s. facit. Spūs ēt gr̄e dat fidē q̄ ēt nō pe
tita. i. nō merēti a deo ꝓcedit ut omni. petēti ⁊
alia cōcedat. Nā fides nō ē liberi arbitrij tm̄
ſz donū dei. h ibi. Et sūt Yba Aug. de libero
arbitrio. Ad d̄r i pncipio capl̄i facit ad pposi
tū. Cōcurrēs āt ut disponēs ad cāz ex q̄ insequ
tur macule deletio ē Ya ꝑtritio. In nullo. n.
ē gr̄e infusio ⁊ culpe remissio nisi Ya ibi fuēit
ꝑtritio. ps. Cor ꝑtritū ⁊ hūliatū. i. satisfaciēs
de⁹ nō despicies. Vera āt ꝑtritio nō ē dolor d̄
peccatis tm̄: ſz Ya ꝑtritio ē fm theologos: ut
pz i. iiij. di. xvi. dolor qdā volūtarie assūpt⁹, p
peccatis: cū, pposito ꝓfitēdi ⁊ satisfaciēdi: sup/
ple dū facultas nō adest: ſz in facto cū facultas
adest. di. xiij. Nō satis ingt ē bn̄ velle: ſz ēt bn̄
facē. i nō sufficit voluntas dū adest facultas. ⁊
glo. sup illud ad Ro. iiij. Ei ctiā q opat mer
ces nō imputat fm gr̄az: ſz fm debitū: sic ait.
Et q hz facultatē nō sufficit sola voluntas. Jn
audi qd dicat Petrus de tarātasio in. iiij. di.
xvii. Passio igt xp̄i oīum pccōr. s. originalis
venial. ⁊ mortalis remediū ē. Illi⁹ āt passiōis
Ytus i sacr̄is ē. quo fit ut no possum⁹ a pecca/
to: siue actuali: siue originali: siue ecclie sacr̄is
sanari: i facto vel i, pposito. In facto cū oppor
tunitas suscipiēdi ē. In, pposito cū articul⁹ ne
cessitatis sacr̄m excludit: ⁊ nō ꝑtēpt⁹ religiōis
hec ille. Et cōfirmat. audi Aug. sup ps. qr in
quit. Deus cor querit: cor inspicit: intus testis
est. iuder: approbator: adiutor: coronator: suf
ficit ut offeras voluntatem. Sed cum potes
ore conficere ad salutem. Cum autem nō po
tes: corde crede ad iustitiā: corde laudas. cor/
de benedicis: corde in ara cōscientie victimas
sacras imponis. h ille. Inde ad sacerdotes lo
quor ponendo regulam generalē. q̄ oīs sacer
dos qui cōfitēdi copiā nō hz. cū aio tm̄ cōtrito
cōfitēdi: pōt sine pccō missaz celebrare. Hec
pulcherrima regula colr̄ cr̄ de cele. mi. de ho
mine gl. fi. Quat ex his clat pz q̄ ꝑtritio Ya
ꝓfessionē ⁊ satisfactionē icludit i facto vl in, p
posito. Et p ꝓñs regrit de necessitate salutis.
Et h̄ volui dirisse saluo sp̄ iudicio melioī. ⁊
sic pz fa Ytas. Ad opiniōz āt Hugolini dicē
possum⁹ q̄ itelligit q̄ ad cāz efficiētē: ſz nō quo
ad cāz formalē: l dispositionē ad illā. Quis tm̄
illa tria vnū sine altero ñ agat expellēdo pecca
tū de potētia dei ordiata. In codē. n. istanti ē
ꝑtritio Ya: gr̄e infusio: ⁊ pcci repulsio. Intel
lexit. n. ꝑtritiōz solū cē dolorē intrīsecū d̄ pccis
q̄ q̄ ad deū sufficit: ſz qr ordiauit de⁹ ipse ad pec
cati deletionē ñ cōcurrē sine ꝓfessiōe fcō vl, p
posito. i. ñ delet culpa sine illa: q̄zuis q̄ ad deū
sufficiat illa pcci displicētia. Si sic itelligē vo
lum⁹ Ya crit opinio. si āt alio mō ut exposituz
ē: nescio quō saluari sat̄ possit. Tu Yo si me
li⁹ scis exponē: deū lauda. qr ⁊ē. Qtū ad terti
am Yi. dico fm btm̄ Tho. i. iiij. di. xvij. q̄ cō
fessio sacr̄alis nō ē de iure nāli: ſz solū de iure
diuino. De iure nāqz nāli ꝓfessio mētalis tm̄
necessaria erat: q̄ soli deo, fit. ſz de iure diuino
nō sufficit mētal. ſz ēt regrit vocal sacr̄m mētal
Et rō fm Petrū de tarantasio ē. qm̄ cū pnia
fit iudiciū quoddā: ⁊ oī i iudicio regrāt ad mi
n⁹ iuder ⁊ re⁹ i pnia regrēt iuder ⁊ re⁹. Re/
us āt peccator ē. Juder āt pncipal nō pōt esse
nisi q absoluere ⁊ ꝓdēnare pōt. hic aūt ē solus
de⁹. iō soli deo tale iudiciū relinquit. Cū autē
de⁹ aī carnatiōz eēt simpl̄r de⁹ ⁊ nō hō: sufficie
bat ei solū mētalis pccōris cōfessio. Sed dū
fact⁹ ē hō: statuit ut ē vocal cōfessio ab oī hoīe
fieret. Et qr ipse in forma hūana vbiqz eē pñs
nō pōt. iō vicarios hoīes instituit: qb⁹ ꝓfessio
nē facē debem⁹. In h. n. iudiciis riā ligādi at/
qz soluēdi aplis dedit ptātē. xxiiij. q. i. qdcun
qz. Et p ꝓñs illis tāqz iudicib⁹ ꝓfessiōes debē
fieri insinuauit. Ad postea sci apl̄i diuulga/
uerūt. Jaco. vl. Cōfitemi alterutrū pcā vr̄a

Et sic pz q oīb⁹ nccīs ē ꝓfessio. Qnā nccīta/
tē attēdēs eccl'ia illud expsse sub multiplici pe
na oīb⁹ fidelib⁹ rōe vtētib⁹ mādauit ex de pe.
t re,c.oīs. Vbi sic dicit ter. O is vtriusq; se
xus fidelis postq̄z ad ānos discretiōis pueni/
rit oīa sua peccā saltē semel i āno ꝓfiteat,pprio
sacerdoti: t intūctā pniam,pprijs viribⁿ stude
at adiplē: suscipiēs in pasca eucharistie sacra/
mētū: nisi forte de,pprij sacerdotis arbitrio du
xerit abstinēdū. alioquin t viuēs ab ingressu
coberceat eccl'ie: t moriēs ecclesiastica careat
sepultura. hec ibi. Et pulchra ibi notat in gl.
qr tē. Et sic pz 3ª Vitas. Quibus oīb⁹ sic de
clarat pz ꝛclo pnis. Sz vnū tm dubiū peto dic
q̄so. Papa pōt ne dispēsare ne bō cōfiteatur
Dico ḡm btm Tho. q nō: q: sacra sūt ex insti
tutiōe diuina: nec pōt ēt noua sacra inchoare.
Sz bū pōt ō ipe dispēsare: ut. s. vltra differat
Tps. n. ꝓfessiōis de iure ecclie ē: sz cōfessio
de iure diuino. Itē papa ea q̄ sui statuerūt: de
struē nō dz. xxv. q. ij. si ea. vbi dr. Si ea de/
struere q̄ ancessores nri statuerūt: nō ꝓstructor sz
cuersor: ēē iuste ꝓbaret: testāte Vitat voce
q̄ ait. O ē regnū i seipsū diuisū desolabit. Et
oīs scia t ler aduersus se diuisa destruet. hec
ibi. Et sūt Vba Bre. felici ēpo. Idē p totam
qōnē: t qōne pⁿ p totā. t. q. ij. c. postea. §. si.
qr tē. Et hec sufficiant pro prima conclusiōe.

Q: ꝓfitēdū est proprio sacerdoti cōclo ha.
Accipe faz conclonem. vz. Lz plures
medici spūales inueniant · nō oēs tm
cq̄lit mederi pnt. Sensus bⁿ cōclonis
ē q licet oēs sacerdotes in eox ordinatiōe,rec/
cipiāt ptātē ligādi atq; soluēdi. Jo. xx. Quo
rūcūq; remiseritis pctā remittūtur eis: t alis
solis sit ꝓfitēdū necessitate nō obliāte. In qui
busdā tm hec auctas ligata ē: ita q cā exeq nō
pnt nisi sibi auctē cōcessa ab ēpo diocesano. vl
papa: vel ab alio bnt ptātē. Audi ter. de pe.
di. i. c. Vbū. vbi dr. Verbuz dei dimittit pcā
t sacerdos ē iudex. Et infra. Dns panius t
soluēdi ēē voluit t ligādi: q vtrūq; s. ptātē li/
gādi t soluēdi pari cōditiōe pmisit: q̄ q soluē
di ius nō hz: nec ligādi hz. hec ibi. Et sūt ver
ba Ambro. gl. sic exponit. Vbū. i. filⁿ dei qui
dr Vbū: q: sic p Vbū manifestat volūtas ali/
cui⁹: ita p filiū volūtas pris. arti xxij. q. ij. is
āt: vel Vbū. i. pdicatio q̄ qñq; ē cā cōtritiōis.
Et p ipsū remissiōis. Et nō q licet dicat Vbū
nōtū, ppter ḡ excludit spūs scūs p quē etiam
dicūt pcā dimitti. l. q. i. remissionē: nec pt: q
i separabilia sūt opa trinitatis. de cōse. di. iij.
oēs. Qnq; etiā charitas dr dimittere pcā de
cōse. di. iiij. ecclie charitas. hec gl. Deinde il
lud Vbū iudex sic exponit. Iudex. i. minister
misterio. n. nō auctē pcā dimittit. d cōse. di.
iiij. aliud. hec gl. Quō āt hec ptās absoluēdi
t ligādi in quibusdā sit ligata. vide in Pisa/
nella absolutio pmo. p totū sicut ibi notatū ē:
t pōne qd tibi erit gratū. His sic notatis tres
ingram⁹ Vitates. P ē. qs ē, pprius sacerdos
cui cōfitēdū ē. 2ª ē an frēs mendicantes sine
licētia diocesani possint cōfessiōes audire. 3ª
Vi. ē an in casu necessitatis possit laico confi/
teri. Quātū ad pmā q: prius sacerdos quo ad
cōfessiōes audiendas intelligit oīs q aiarum
ordinariā curā hz. sic papa: legat⁹: ēps: t pa/
rochialis sacerdos. Sz nec parochialis ab oī
b⁹ absoluere pōt. ercipiūt. n. casūs ēpales. oīs
q̄, pprius sacerdos ligare t absoluere pōt: t
huic regularit ꝓfitēdū ē: ut pz d pe. t re. c. oīs
t idē ponit ēt btūs Tho. i. iiij. di. xvij. Alie/
n⁹ āt nec absoluē nec ligare pōt. ex eo. c. oīs.
vbi q̄si in fine text⁹ sic dr. Si qs aut aliena sa/
cerdoti iusta de cā voluerit sua pcā cōfiteri: li
cētiā p us petat t obtineat a, pprio sacerdote:
cū alr ipse illū nec soluē pōt nec ligare. ḡ ibi. t
de pc. di. vi. c. placuit. Placuit deiceps nul/
li sacerdotū liceat quēlibet cōmissū alteri sacer
doti ad penitētiā suscipe sine ei⁹ ꝓfesu: cui se, p
pri⁹ ꝓmisit nisi ex igrātiā illi⁹ cui penitēs p us
ꝓfessus ē. ḡ ibi. Et sūt Vba Vrbani. Vbi gl.
placuit tē · cui se p us. xvi. q. i. §. ecce in hoc.
vbi dr. Nulli sacerdoti lz alteri⁹ pochianū li/
gar vl soluē · Et sup Vbo p us dicit gl. Nō q
prius debet ꝓfiteri suo sacerdoti lz alteri post:
modū ꝓfiteat. Cui se p us. i. c⁹ pochian⁹ ē ab
alio ñ pōt ligari l'absolui. ex d pe. t re. qd āt t
c. oīs. Per igrātiā vbi gl. q̄ p igrātiā, pprijs sa
cerdotis auctē bⁿ capli poteris ire ad aliū sine
licētia illi⁹ impiti. sufficit ḡ iure cōcedi. Et mo
uet gl. hāc qōnē imediate subiūgēs. Sz nūqd
credit ille extrane⁹ sacerdos simplici Vbo ei⁹
petētis: q dicit suū sacerdotē impitū. Dic q sic
q: nō ē verisile q cū mēdacio veniat ad pniaz
hec gl. Et ān tal ꝓfessio facta suo ñ iudici vale
at. dicit cadē glo. q nō. qr tē. Ad declaratio/
nē eox que dicta sūt ē notandum q non cuili/
bet sacerdoti est cōfitendū: sed fideli. t nō cuili
bet fideli: sz discreto. t nō cuilibet discreto: sed

ppo. Dico ꝗ p q ñ cuilibet sacerdoti ꝓfitēdū
ē: ſz fideli de pe. di. i. c. Verbum dei. i fi. vbi dr̄
Heresis vtrūq; .ſ. ptātē ligādi ⁊ soluēdi non
hz. hec ibi. Vbi accipe istā regulā gnālē q in
nulla necessitate qs ꝓfiteri dz sacerdoti hētico
scisimatico excōicato: l'alia de cā ab eccl'a pciso
pz hec regl'a de pe. di. vi. c. i. ſz doleat de pccis
⁊ q tm̄ distulit ꝓfessionē: ⁊ sufficit. Cōcordāt
Ray. ⁊ Hosti. Vbi nō q int̄ sacerdotes sy/
moniacos fornicarios hētico s l'scisimaticos: h
ē dr̄ia. Qm̄ a sacerdote fornicario ⁊ symonia
co ipe necessitat̄ pñt accipi sacr'a: ſz ab hētico
⁊ scisimatico ñ sūt recipiēda sacr'a preter baptis
ma. Est. n. alia ꝓsideratio i baptismo: ⁊ i alijs
sacris: q moriturꝰ pus cōsulit de sacro baptis
mi ēz de alijs sacris: q meliꝰ ē a talibꝰ sacram̄
tū baptismū accipe: q̄z i eternū perire. Baptis
mus eni oiuz sacrꝝ ianua ē. i. o. i. si gs ꝓfu/
gerit: ⁊ cē de pbytero ñ bapti. c. p̄. A nullo g̃
hētico l'scisimatico pnia accipiēda ē: ne i dspa
tionē iducāt sic iudei fecerī Judā dicētes. Tu
videris de pe. di. vi. c. i. vbi Aug. ait. Jōqz
nemo penitē digne pōt: quē ñ sustineat vnitas
eccl'ie. Jōqz ñ petat sacerdotes p aliquā culpā
ab vnitate eccl'ie diuisos. Judas. n. q penitēs
iuit ad pharisēos: reliquēs apl'os nihil iuenit
auxilij. nisi augmētū desperatiōis. dixerūt ei.
Quid ad nos: tu videris. Si peccasti: tibi fit
nō ubi succurrimꝰ ⁊c. hec ibi. Sedo ꝓfitēdū ē
ñ solū sacerdoti fideli: ſz ēt discreto: de pe. di.
vi. c. i. vbi Aug. ait. Qui vult ꝓfiteri pccā: ut
iueniat gr'az: q̄rat sacerdotē sciētē ligare ⁊ sol
uere: ne cū negligēs circa seterniterit: negliga
tur ab eo q cū misericordit monet ne ābo i fo
uēā cadāt: quā stultus cuitare noluit. hec ibi.
Tertio dico q ꝓfitēdū ē, ppo sacēdoti: ut dictū
ē sup̄. Sūt tū octo casus i qbus qs pōt audire
ꝓfessionē alteriꝰ pochialis fm Host. Quere
i Disanella cōfessio. ſ°. §. vtrū i aliq̄ casu qs
poterit cōfiteri alteri q̄z, ppro sacerdoti ⁊c. ,p
lire. n. ibi i sta mā tāgit ⁊ bñ. Et h suff. ciāt q̄z/
tū ad pmā Vitatē. qr̄ ⁊c. Ad tum ad fraz dico q
frēs pdicatores ⁊ minores ex quodā puilegio
Bñdicti. xi. poterāt olim libē ꝓfessiones au/
dire. qd̄ puilegiū icipit. Int̄ cūctas: sed hodie
vacat. Sz ad hoc q possint ꝓfessiones audire
oz q, puincial' vl' mistri eorꝝ: l'eorꝝ vicarij acce
dāt ad pñtiam ordinariorꝝ p se vl' p alios frēs
⁊ petāt q frēs q electi fuerint i eorꝝ diocesi cō/
fessiones audire valeāt: ⁊ penitētias iponē ⁊
absoluē. Post h dicti ordinum prelati eligāt
ydoneas psonas: ⁊ pñtentl' faciāt pñtari dict'
eccl'iarꝝ prelatis. ⁊ de ipsorꝝ licētia ⁊ gr'a pñt cō
fessiōes audire. Qui tū pñtati poterūt audire
ꝓfessiōes i alio epatu. Et debēt ipsi electi ēē i
numero, put vniuersitas cleri ⁊ ppli h exigit.
Et si plati l licētiā cōcesserit illi officiū exerceāt
Si āt illi nō placerēt: loco eorꝝ alij presentētur
Si āt absolute licētiā dare recusauerit: ut q di
cerēt epi. Nolumꝰ aliquē vrm ꝓfessiōes audi
re debē: cū pñtati ydonei ēēnt: tūc ꝓcedit eis li
cētia auēte apl'ica. Tales tū nō pñt āplꝰ absol
uere q̄z sacerdotes pochiales: nisi eccl'iarꝝ pre
lati vlteriꝰ dare vellēt: Hāc ꝓstitutionē ordi/
nauit papa Clemēs in clem̄. de sepul. dudum
Nec pp h fit pīndiciū sacerdotibꝰ pochianis.
Eo q iurisdictiōis ptās ñ ē alicui ꝓmissa in fa
uorē sacerdotū: ſz i plebis vtilitatē ad dei ho
norē. Sz h volo pulcherrimā Vitatē inqrere
Dictū ē s q exīneꝰ sacerdos absoluē ⁊ ligare ñ
pōt sine licētia sacerdotis pochialis: ita q q al
teri vult q̄z, ppro sacerdoti ꝓfiteri pus oz ut li
cētia petat a, ppro sacerdote: ut satis declaratū
ē i pcedēti Vitate. Sz nūqd sil'r erit i religioꝝ
puilegiatis. Ita q si vni eorꝝ ꝓfiteri velim: li
cētiā nic oporteat a, ppro sacerdote obtinere.
Aia caraqd tibi dicā nō erit certe i respectu pe
rū meorꝝ pochialiū: ſz, pfecto dicam ut Vi tas
elucescat. Dico q̄ q glo. Bernardi sup̄ dicto
c. ois. dicit q fic. Sz p clemētē q̄rtū tanq̄z oio
f'a dānata ē i q̄dā puilegio idulto frīb̄ pdica
torib̄ ⁊ minorib̄ qd̄ icipit. qdā timē. In q̄ de
terminatū fuit: q illi qbꝰ cōmtrīt talis licētia
audiēdi ꝓfessiōes: pñt audire ēt sacerdotibus
pochialibꝰ ꝓdicētibꝰ ⁊ iuitis. Et h tz Jo. an/
dreas de pnia. c. si epis. li. vi. Et nō q ꝓfessꝰ
tali sacerdoti hñti ptātē: nō tenet cadē pctā cō
fiteri, ppro sacerdoti: cū iā dimissa sint: ut pz i
exuagāti Jo. xxij. q̄ icipit. Das electiōis. Sz
pp statutū eccl'ie de ꝓfessiōe semel i āno facien
do, ppro sacerdoti: sufficit q peccator eo mō se
hēat sic ille q solū venialia hz. Et dz se a pctō
mortali imunē ēē, pfiteri. qr̄ ⁊c. Si vis circa r̄
ligiosos plura videē. vide i clem̄. dudū. §. statu
imꝰ. vsqz i finē capl'i. Et h sufficiāt, p fa Vi. C
Ptū ad tertiā Vitatē dico q est duplex rñsio.
Quidā. n. dicūt q fic i articlo necessitat̄ ut si i
articulo mortis sacerdotē hre ñ posset laico ꝓfi
teat. de pe. di. i. c. quē penitet Vsus finē, plirū
n. aplin ē. vbi sic dr̄. Tantaqz ē vis ꝓfessio/

nis: ut si deest sacerdos confiteat, prio. i. cuicũq; fideli. Sepe. n. contigit q; penitens ñ pt verecundari. i. pcã sua cũ verecũdia dicẽ coãm sacerdote. quẽ desiderãt nec locꝰ nec tpꝰ pot offerre. ⁊ si illi cui confitebit ptãẽ soluẽdi si hz. s. ex officio sit tñ dignꝰ venia ex desiderio sacerdotis q cofit ẽ socio turpitudinẽ cris. mũdati. n. si ieronimus irẽt ossẽ oza sacerdotib⁹ añq; ad eos pueniret. vñ pz dñz ad coriniticẽ. dũ ex necessitate phibet ad sacerdotes pucnire. hec ibi. h ẽt cõfirmat p gl. §. si q̃ yh. sz nondũ. i. q. i. vbi dr sic. Nã pfiteri possũ cuicũq; in necessitate ⁊ẽ sz d ib vide gl. i. c. pastoral. d offi. ordi. i ybo i q casu quã s notaui. Quidã dicunt veri⁹ ⁊ p babili⁹ q; nullo mõ pfuedũ ẽ laico: sz de tali iudicãdũ ẽ: sicut de illo qn nõ hz copiã sacerdotis. Et qd dictũ ẽ de pe. di. i. c. quẽ penitet intelligat de pfilio ⁊ nõ precepto. Ego tñ dicerẽ q laicꝰ pot cõfessionẽ audire: nõ tñ absolvere ppter defectũ clauiũ. Et fm hoc dicit btus Tho. in. iiij. di. xvij. q cõfessio facta laico: lz nõ sit sacrm: est tñ quid sacrale. Quare regulariter tenendũ ẽ ⁊ fm btũ Tho. ⁊ fm decreta q; de pcepto solis sacerdotib⁹ hũtib⁹ auctoritatẽ cõfitẽdũ ẽ: q: solũ ipsis deus auctoritatẽ ligãdi ⁊ soluẽdi pcessit. de pe. di. i. ybu. ⁊ Jo. xx. Quoꝝ remiseritis pecã ⁊c. Et de pe. di. i. c. quẽ penitet, ppe medietatẽ finis. Que et yba ponũt d pe. di. vi. c. i. vbi dr. Qui vult cõfiteri pecã ut inueniat grãz: querat sacerdotem scẽtẽ ligat ⁊ soluẽ ⁊c. ⁊ h sufficiãt, p pñti pⁿ.

Q; lz sacerdotes absoluere non possint ab oibus peccatis: tñ nõ debẽt partem peccatoꝝ tñ audire: sed totum. Conclusio tertia.

Accipe tertiã cõclusionem vz. Lz non oes cõfessores eq̃liter mederi possint: tñ cũ ad ifirmos vocãt oia videãt no tumẽta: ⁊ q̃ pñt adhibeãt medicamẽta. Sensus istius cõclusionis ẽ q; lz executio ptãs absoluẽdi ⁊ ligãdi in aliquib⁹ ligata fit: ut. s. non possint ab oio⁹ peccatis absoluere: tñ quicũq; consitet dz oia pecã audire: ⁊ d illis quib⁹ pot absolvat: ⁊ q̃ nõ pot remedia adhibeat. Ad eꝰ declarationẽ tres fomo casus. Primꝰ casus ẽ Donam⁹ q articul⁹ necessitatis: nõ inueniat. Accedat peccõr vnꝰ: ⁊ huic pbytero se pñtat. ut pfiteat. h culpabilis ẽ i culpa a qua hic pbyter eũ absoluere nõ pot. qd hic agẽdũ est Secũdus casus ẽ. hic accedit ⁊ pfiteri huic sacerdoti q auctoritatẽ nõ hz: ⁊ absoluit illũ. q; ⁊ an iste fit i statu salutis. Tertius casus ẽ. Duo sunt hic sacerdotes vnꝰ auctoritatẽ hz. pot ne illi q auctoritatẽ nõ hz peccatorẽ audire: alter aũt auctem hñs absoluẽ. Primum dico q; sacerdos absoluẽ nõ pot: nisi quẽ credit a deo absolutũ. sed postq̃z a deo absolutꝰ ẽ per pritionẽ tenet adhuc cõfuteri ecclie. Et q; dispẽsatio absolutiõis nõ ẽ inferiori sacerdoti tota credita: tenet oia sua pecã inferiori sacerdoti integre pfiteri. qꝰ audiuit dz ipsũ absoluere ab oib⁹ peccatis quib⁹ pot. deinde remittat superiori absoluẽdũ de residuo. Hec ẽ rñsio bti Tho. in quadã qõne de qlibet. Et Alani i sup iij. sniaꝝ. di. xviij. fundamẽtũ hꝰ rñsionis ẽ q; cũ in pecõ duplex sit pena corrñdẽs. vna eterna quã remittit deus de pse. di. iiij. nõ. ⁊ h i pritio. e interiori. alia tpalis ad quaz remanet peccator obligatꝰ. de pe. di. i. In actione qñ remissa pena etna: non tñ remittit tpalis quo ad deũ: nec q̃ ad ecclaz. de pe. di. i. si pecõ dauid: ⁊ talis pnia sit i arbitrio sacerdotis: xiij. q. iiij. c. his q. ⁊ cũ hec ptãs in aliqꝰ ligata fit ut patuit ã cõclusione pcedẽti. sequitur immediate rñsio dicti casus q; si ad sacerdotẽ accedat quis ut cõfiteat: ⁊ hẽat casus in qꝰ absoluẽ nõ pot tũc si viderit illũ cõtritũ: ⁊ verisimile credit q; vera sit eꝰ cõtritio. ⁊ p dñs putat illi a deo pena eterna eẽ dimissa: tũc quo ad penã tpalem ad ecclesiã spectãt in qmibus pot liget ⁊ absoluat In reliquo aũt ad superiorẽ mittat absoluẽdũ Q; at deꝰ i cõtritiõe culpã dimittat. pz p. c. nemo. de cõse. di. iiij. vide in pma cõclone. Q; aũt dimissa pena etna: non tñ remittat tpalis q̃ ad deũ nec ẽt quo ad ecclias: adduri ter. d pe. di. i. c. si pecõ dauid. Audi ter. Si pecõ dauid dñs trãstulit tã detestabile. qd ẽ h q; pꝰ oia q de eodẽ pecõ. i. de remissiõe ciusdẽ peci per ppbam ei a dño dicta fũt: postmodũ tanta toleraut. Sz, pculdubio dñs delictũ sine vltiõe nõ deseruit. Aut eni ipse hõ in se hic penitꝰ punit. s. sufficiẽter. Aut deus cũ hoie vindicans peutit. i. p hoiez tãq̃z p ministrũ: ut p hostẽ. Ne q̃q̃z igit pecõ parcit. s. ex toto. q: nullatenꝰ sine vindicta laxat. Sic. n. dauid audit pꝰ pfessionẽ meruit: dñs trãstulit pecõ tuũ. Et tñ miles post cruciatib⁹ afflictus ac fugiens: reatũ culpe quã ppetrauerat exoluit. i. sustinuit penã, p culpa: sicut nos salutis vnda. i. sacro baptismi a culpa pmi hois absoluimur. s. q̃ ad reatũ pene etne ⁊ nõ tpalis. sz tñ reatũ ciusdẽ culpe dilin

entes: absoluti q̃z adhuc carnalit̃ i. carnali penalitate obiim⁹: q: delicta nr̃a siue p nos. s. in pnia siue p semetipsu. s. i baptismo resecat etiã cũ lacrat ab electis. n. suis iniqtatũ maculis studet tpali afflictiõi tergere: q̃s i eis i ppetuũ nõ vult videre. hec ibi. Et sut Vba bti Bre. Qãt pena tpalis q̃ ad ecclie offensã sit i arbitrio sacerdotis. pz xxiij. q. iiij. c. si is qui. vbi dicit Si is q prelat⁹ est debitori dñico: culpã ipsme dimittit. i. ei q in deũ deliqt: nõ mediocriter p secto ostẽdit: q debita celestis regis ⁊ dñi sua presuptione resoluit. Ea nãqz in nobis committunt facile possumus dimittere. ea Vo q in deũ cõmissa sũt cũ magna discretõe: nec tũ sine pnia possum⁹ relaxare. h ibi. Et glo. sup Vbo nõ mediocrit offẽdit. adducit ter. xxiij. q. iiij. c. si ea. vbi sic dr̃. Si ea qb⁹ de⁹ vehemẽt offendit inseq vl vlcisci differtur⁹. ad irascẽdũ vtiqz dinã patiam puocam⁹. Nõne Achan filiꝰ Sare. i. ne pos: q: vnũ sepe p alio i sãc̃ scriptura ponit: ut dic̃ gl. pter ijt mãdatũ dñi. s. furãs Vgã auream ⁊ alia. Josue. vij. c. Et sup oẽz pplm israhel ira ei⁹ icubuit. Et ille erat vn⁹ hõ atqz vnnã sol⁹. tenet negatie dic̃ glo. i. ñ plures pisset i scelẽ suo. h ibi. Et sũt Vba Aug. ⁊ addit gl. s q: culpa ẽ qñqz relaxare vidictã. xxviij. dis: q: si culpe. vbi dic̃ tex. Quia si culpe i gb culpa ẽ relaxare vidictã· q̃rẽda ẽ sp veritas ⁊ dz ingri: vtr accusatũ nora. i. culpa condẽnet: an a pena inocẽtia patefcã subducat. i. liberet ⁊c. h ibi. Hoc. n. sic posui ut alibi etiã valeat. qr ⁊c. ⁊ sic pz p Vitas. Qtũ ad Faz Vita. dic̃ btus Tho. in eadẽ qõne de q̃libet. q. lz aliq alr senserit: nõ tũ ille ẽ absolut⁹. Excusat tũ ille q absoluit p ignorãtiã iuris: nõ ãt sacerdos cui ius circa h ignorare ñ licz: ⁊ p ꝓñs cũ tal ignorãtia nõ excusat. i. q. iij. §. vl. qd inci pit: nõn dũ ⁊c. vñ er ꝓsilio tolerão di. xxxviij. pulcherria capla subdũt. Audi. c. p^m. Ignorãtia. i. negligẽtia adiscẽdi mat cũctoꝝ errorꝝ marie i sacerdotib⁹ deuitãda ẽ: q docẽdi. i. predicãdi offũ i pplo suscepert. Sacerdotes. n. legẽ scãs scrpturas admonẽt. i. iubẽt. Paulo aplo dicẽte ad Thimo. Attẽde lectioi ⁊ exhortationi doctrine sp mane i his. Sciãt q̃ sacerdotes scãs scripturas ⁊ canones. s. pniales ⁊ oẽ op⁹ eoꝝ i pdicatõe ⁊ doctria ꝓfitat: atqz edificẽt. i. istruãt cũctos tã Vbis q̃z operũ disciplia hec ibi. Et. c. iij. ait Leo papa cpo ꝓstãtiopolitano. Si i laicis videt itolleri abil scia q̃zto magis i his q pstũt nec excusatõe digna ẽ nec vẽis. Et. c. iiij. Celestin⁹ papa sic ait. Nulli sacerdoti liceat canones ignorare: saltẽ ut dic̃ gl. penitẽtiales: neqz qcq̃z facẽ. qd pax possit regulis obuiare. Nuc. n. a nobis tres digna seruabit̃ si decretaliũ normã. i. regulã ꝓstituto ⁊ p aliorũ libitu. i. volũtate licẽtia pplis pmissa frãgit̃ q̃ si dicat nulla. Et. c. ix. zepherin⁹ papa sic ait Sic stellas celi nõ extiguit vor· sic mẽtes fideliũ inherẽtes firmamẽto scẽ scripture ñobscurat mũdana iniqtas. hec ibi. Et. c. sc. ait Bre go. i mox. Qui ea q̃ dei sũt sapiũt a dño sapiunt. i. approbãt. Et ea q̃ de sũt nesciũt a dño nesciũt. i. reprobãt. Paulo attestãte: q ait. si qs ig̃rat. s. nẽcia ad salutẽ: ig̃rabit̃. i. reprobabit̃. Idẽ qcũqz stult⁹ ẽ i culpa. s. eui rãda: sciẽs erit i pẽa. s. sustinẽda. h ibi. Et qñ mltiplex ig̃rãtia ẽ: iõ gl: sup p. c. supi⁹ allato. s. ig̃rãtis. ⁊c. sic ait. Ignorãtia alia iuris nãlis: alia ciuilis vl canonici. Ignorãtia iuris nãl neminẽ excusat si ẽ adult⁹ ⁊ discreꝯ: q: i his pax ẽ decipe ⁊ decipi posse: ut. xvi. q. i. si cupis. de hac dr̃. Ignorãs ig̃rabit̃. Ig̃rãtia iuris ciuil vl canonici neminẽ excusat. ⁊ de hac dr̃ i. c. supius nõto. si i laicis. qd̃ itelligit̃ de his ad q̃s ptinet talia scire. ⁊ segt̃ gl. Aliq̃s excusat: ut mulieres milites: rusticos: ⁊ minores. In dãno tũ vitã do nulli nocet. ut. ff. de iuris ⁊ facti ignorãtia Error: i si. nisi i his q̃ itroducta sũt ad rigorẽ iuris ꝓfuãdũ: ut i ꝓstitutõe. si qs i tãta: ⁊ i pscri ptiõib⁹. Ig̃norãtia facti: alia, pbabil: ⁊ h excusat: q: ẽt pitissimus fallit. i. q. i. si qs a simoniacis: ⁊. ix. q. i. ordinatiões. Alia ẽ crassa ⁊ supina: ut cũ aliqs ig̃rat qd̃ publice factũ ẽ i ciuitate hec neminẽz excusat: nt. xvi. di. qd̃ dicit̃. xij. q. ij. q ⁊ hũanis. Hec inenies. i. q. iiij. §. vl. hec oia i pdicta gl. ⁊ qñ forte qs petẽt. q̃ si illa q̃ sacerdotes scir obligãt: iõ volo adducẽ ter. q nõt̃ eadẽ di. xxxviij. ⁊ sũt Vba Aug. q̃ inqt ipsis sacerdotib⁹ necessaria sũt ad discẽdũ sup ple h sũt. Prio sacroꝝ liber. i. missale. l sacrorũ lib. i. lectionari⁹: antiphonari⁹. s. nocturn⁹ ⁊ diurn⁹ baptisteriuz. i. ordo. ꝓut⁹ luna s: q̃ ad dies ⁊ mẽses. Canões pniales. psalteriũ homilie p circulũ ãni dñic dieb⁹ ⁊ singul festi uitatib⁹ apte· ex qb⁹ oib⁹ si vnũ defuẽit: sacẽdotis nom̃ vix. i. nũqz i eo ꝓstabit: q: valde picu lose euãgelice minc sũt qb⁹ dr̃. Si cecẽ cecco ducatũ prestet ãbo in foueã cadũt. hec ibi. Et gl. sup verbo. vix. dicit· Vbi res deest ⁊ nomen

vt. lxviij. di. cor epi. i fi. vbi dr. Si nomēnō
hnt qlit offin hebūt. Et. vij. q. i. fact ē. xxxv.
q. vij. qd est. h glo. Ma mea ne mireris h tibi
sic notasse. Mlte. n. sūt vtilitatis ad futura di
ceda. tu Vo pdicar itēdēs lege totū. ⁊ qd tibi
gratū ē collige. Sicqz h toto i h ope fues nec
maz tñ trāscēdim: iz text allegati plura alia i
cludāt cū suis glo. Et hec sufficiāt qztū ad faz
Vitatē. qr ⁊c. Qztū ad tertia Vit. vz. Posito
q duo sint sacerdotes. vn absoluēdi plenariā
hēat ptātē. ali Vo nō. querit an ille q plenari
am ptātez nō hz possit peccatorē audire: ⁊ ali
absoluē. s. q hz plenariā ptātē. Vbi gra. h diē
ego audiui hūc peccatorē i pfessiōe: ⁊ bñ ptri
i ē: absoluite eū: quero an iste possit eā absol
uere. Dico breuit q nō. qr sacrm pnie diuidē
dūnō ē. sicut dr de cpo q manū ponebat in i
ordinatōe: ⁊ ali sacerdos Vba pferebat. ut pz
di. xxiij. c. quorūdā. Pōt tñ qs p intpretē pfi
teri: si ligua ei ñ itelligat a sacerdote: ita tñ q
pñs sacerdos existat: qr nō qrit de ab hoie ni
si possibile. Hoc ēt dicit btūs Tho. in. iiij. di.
xvij. Et concordat Inno. titulo de pe. sup. c. oīs
Idē dr de muto qr pōt pfiteri p scriptū. Nec
bis obstat. c. de pe. di. i. c. quē penitet. vbi pa
rū post pncipiū dr Precepit eni dñs mādan
dis ut ostēderēt ora sacerdotib. i. oris pfessio
nē docēs corpali pnntia cē pfitēda ptā ñ p nū
ciū ñ p scriptū manifestāda. Dirit. n. dñs: ora
mōstrare. ⁊ oēs. nō vn p oib nō aliū statua
tis nūciū q p vobis offerat mun a Moyse sta
tutū. Hz qr p vos peccastis: p vos erubescat
Erubescētia eni ipsa partē hz remissiōis. Ex
nia eni deus hoc precipit: ut neminē penitēt
in occulto. In hoc. n. q p seipsū dicit sacerdo
ti: ⁊ erubescētiā vincit timore. s. filiali offensi.
s. dei. fit venia crīs. Fit. n. veniale p pfessiōz
qd crimiale erat i opatōe. Et si ñ stati purgat
fit tñ veniale qd cōmiserat mōtale. Multū. n.
satisfactiōi: obtulit erubescētie dñans. i. pecca
ti verecūdiā expellēs: nihil cozq q cōmisit nun
cio dei. i. sacerdoti: q est nūci dei. Malachie.
ij. denegās. hec ibi. Et plura alia ibi ponunt
Sed g hic dicitur nō cōfitendū esse per nunciuz
aut per scriptū intelligitur in valentibus ore
⁊ habētibus modū pfitēdi. qr ⁊c. Et hec suffi
ciant quantum ad primam partē huius fmo
nis.

¶ De conditionibus vere confessionis consi
deratio fa.

Secundo loco sācte pfessi
onis pgruā pditionē videam. vbi tres cōdiones subiungam.
Pma dclo ē ista. Dis bōa sacralis cōfessio plu
res circūstantias ⁊ pditiones hre dz ⁊ retine
re. 2a pos est ista. Cū anim ē in dubio an sit bñ
pfessus: dz hō pfessionē preteritā iterare ⁊ in
tegre peccā pristina pfiteri. 3a pos est ista. Licet
hūilitas sit maxima Vtus non ea tñ de causa
quēpiam licet dicere mala que non fecit.

¶ De cōfessione modificata. i. que querūtur
ad hoc ut confessio bona sit. Conclusio pma.
Accipe pmā dclonē vz. Dis bona sa
cramētalis pfessio plures circūstātias
⁊ pditiōes hre dz ⁊ retinē. Ad cs de
clarationē tres ingram Vi. Pma Vi. ē si tene
mur pfiteri circūstātias peccōz. 2a q sūt circun
stātie peccōz. Sa si p oblitionē illas dimisimus
an teneamur postea illas pfiteri. Quātū ad p
mā dico fm btūm Tho. in. iiij. di. xvi. q ñ sūt
de necessitate pfitēde: nisi ille circūstātie q ad
aliqd genus pcci mortalis trahūt. qm venia
lia nō sūt de necessitate pfessiōis. sz tñ morta
lia. Tñ alias circūstātias pfiteri pfectiōis est:
sicut ēt pfiteri venialia pfectiōis ē ⁊ nō necessi
tatis. Hz h ozit vnū dubiū. Petr nō hz pec
catū mortale: sz tñ veniale: qr sine eis viuere
nō possum. i. Jo. i. statutū ē ecclesie semel in
āno pfiteri: ut declaratū ē i. c. oīs. de pe. ⁊ re.
qd dz h facere Petr si nō pfitet peccat mor
taliter: ⁊ nō hz qd pfitcat de mortalib ad venia
lia ātpfitēda nō tenet: ut dicis. qd g agēdum
Hic diuersus ē mod rndēdi. qdā dicēdū pu
tāt q pp decretū ecclesie ñ pretermittēdū. Pe
tr dz peccata venialia pfiteri. Alij dicūt q ad
pceptū eccl ie fuādū sufficit q sacerdot se rep
sentet: ⁊ se imunē a pcco mortali oñdat pecc
ptū. n. illud ñ obligat: nisi g hz qd pfitcat: vñ
si alicui ex gra spāli pcedat q nō mortalit pec
cet: ñ tenet ad illud pceptū. Ego āt dico sic sal
uo iudicio melioi q necessitas ē dupler. s. ab
soluta: ⁊ ex supposi oē: ista ē vna cōis distictō
apud oēs itelligētes. fm necessitatē absolutaz
tenet hō facē ea sine qb ñ ē sal. Et sic ñ tene
tur Petr ad venialū pfessionē: qr vēialib
nō ē taxata pena: sz mortalib tñ: nisi h faceret
in cōtēptū. pp. n. cōtēptum Petr incurreret
mortem. Necessitas ex suppositione est respe
ctu alcuius finis: sicut dicimus aliquid esse

necessariū sine q̄ finē itētū ꝓseq ñ valem⁹. Et
q: vēialia ipediūt glaz etiā ꝓsequēdā: ĩo hac
necessitate fiē tenet de pctis venialib⁹ cōteri si
saluari dz: sic ēt ñ bñs aliud qd ꝓficat ꝑter ve
nialia pctā: venialia ꝓficaē. Tenc qd placet.
q̄re ꝛc. ꝛ sic pz ꝑma Vi. ¶ Ad tū ad ſam dico:
q: ꝓpulchre Aug. istas circūstātias ponit. de
pe. di. 5. c. j. Tñ alij catholici tractatores aliq̄
supaddētes: clari⁹ qd ad verā ꝓfessionē opor
teat oñdūt. Propter ea aia mea vt tibi vtilē tra
dā disciplinā singula colligēs. i4. tibi noto cō
dutōes vz. Pria ꝓdino dr̄ amaritudīs. 2ª dr̄
discretōis. 3ª dr̄ festinatōis. 4ª dr̄ freq̄ntati
onis. 5ª dr̄ accusatōis. 6ª dr̄ vitatī. 7ª dr̄ vo
lūtatis. 8ª dr̄ idiuisiōis. 9ª dr̄ cōditōis. decia
dr̄ loci. vndecia dr̄ tpis. duodecia dr̄ pseuerā
tie. deciaūtia dr̄ purgatōis. Et deciaq̄rta dr̄ ob
lationis. Iste. n. sūt clartores ꝛ vtiliores cir
cūstātie. ¶ Accipe ꝑmā. Pria inq̄z circūstan
tia dr̄ amaritudinis. audi Hiere. xxij. Sta
tue ingt tibi speluncā. s. pctōr tuor. i. pone añ
oculos mētis tue pctōr multitudinē tenebro
sa. In spelūcā. n. morant latrūculi ꝛ in mente
pctā aiam dānātia. Statue igr̄ tibi spelūcā. po
ne tibi amaritudies dirige cor tuū i viā rectā.
h ille. audi Aug. de pe. di. j. quē penitet. quē
penitet ingt: oino pēiteat. i. itegli. Et doloē
lachrymis oñdat. repūtet vitā suā deo p facer
dotē. pueniat iudicū dei p ꝓfessionē ꝛc. h ibi
Pe trib⁹ ūt marie dolēdū ē: vt exponit gl. de
pe. di. 5. c. cōsidēt. Vsi. dolēdū. Prio de mal
cōmissis. 2º de bonis amissis. 3º de malo cr°
¶ Prio inq̄z doleat infelix peccator de malis
cōmissis. audi ꝓpham. Fuerūt ingt mihi la
chryme mee panes die ac nocte. audi Aug. de
pe. di. 5. c. j. Vsi. dolēdū. Dolēdū ingt ē ꝛ do
lore purgādū ē: nō solū q: peccauit: sz q: se vir
tute puauit. nā lz se sperēt cōsecutur veniaz:
dolore tñ pōt: q: nō ꝓmeruit vnde remunera
ri confida ꝛc. 2º dolcat de bonis amissis.
audi Aug. ibidē. Defleat ingt ēt qm̄ offēdēs
in vno fact⁹ ē oium re⁹. Ingtus eni extitit q
plen⁹ vtutib⁹ deū nō oino tumuit. In h enim
qsq̄z peccator fit culpabilior: quo ē deo accepti
or. In h eni Adam plus peccauit: q: oi bo
no abundauit. Et alio mō offendens in vno
reus ē oium: q: oīs Xtus detrimētū patiē in
vno vitio ꝛc. In qb⁹ Xbis fm glo. ibidem.
Aug. exponit quō intelligaē auctoritas illa: q
in vno offēdit ꝛc. ¶ Prim⁹ sēsus ē q in vno
offendit fact⁹ est oiuz reus: q̄ ad vitā eternaz
ita cnī, p illo dānabiē: sic si esset oibus inuolu
tus. ¶ 2º sensus ē q in vno offendit. ꝛc. i. per
vnuz pctm̄ mortale mortificat in se oēs Xtu
tes. ¶ Tertⁿ sensus est. Qui in vno offen
dit. s. peccator: vel i vno. i. in charitate factus
est oiuz re⁹. i. ingtus oiuz bonor acceptorz
Has duas expōnes inuit h. h oia dicit glo.
Et cadē glo. sup Xbo isto. In h. n. qsq̄z ꝛc.
dic q: h ē argumētū q: pfect⁹ i eodē gnē delicti
plus peccat q̄z ipsect⁹. h tñ attēdenduz est fm
cōtēptū. 32. q. j. cū renūciaē. h glo. ¶ 3º dolē
dum est de malo erēplo. audi Aug. ibidem.
A iaduertere ingt etiā oz: ꝛ aiaduertendo de
flere aiam, primi quā fornicator deo eripuit: ꝛ
ereptā i malo ꝓfirmauit. etiā q: er⁰ extitit ma
li in opatiōe sui crimis: cui magis ꝓfuisset cā
cōuersiōis. ꝛ pax p⁹. De tristicia doleat quaz
bonis peccādo ituli: ꝛ de leticia quā eis nō ex
hibuit ꝛc. h ille. His igr̄ trib⁹ ꝓsideratī itrise
ce dolēdū sūme ē: ꝛ cū ꝓpha dicēduz. Miserē
mei de⁹ ꝛc. Nm̄ vt dic Aug. vbi s. piū ē cre
dē vt receptā grā dei q̄ i eo destruit oia mala p
ora: ēt remūeret bona vt cū destruit qd suū ñ i
uenēit: amet ꝛ diligat bonū qd ēt i peccāte plā
tauit. h ille. Et sic pz p⁰ ꝓdi⁰. 2ª ꝓditio dr̄ di
scretōis. Plura. n. regrit discreta ꝓfessio. p⁰
eni regrit discretū ꝓfessorē. de pe. di. j. quē pe
nitet. vt. s. 2º vt alienū pctm̄ taceat si alit facē
poss t. h, p tāto dico. q: si qs peccasset cū sorore
vel mr̄e ꝛc. oz illas noiari. Iñ glo. sup illud.
Diri ꝓfuebor aduersū me iniusticiā meā dño
dic pctā mea: nō aliena. Et Petr⁰ de tarāta
sio dic in. 4. di. xxj. q: h itelligit qñ piculū im
minēt: aut alit pctā, ꝑpa specif cari posset q̄z ali
ena specificādo. 3º regrit vt fiat sine suphia vl
hypocrisi. audi pulcherrimū. §. de pe. di. j. et
ponit imediate post. c. qué penitet. Dicit eni
fic. §. ille. Tacitur nitas pcti ex suphia nasciē
cordis. iō. n. pctm̄ suū qsq̄z celare desiderat ne
ingtas sua alijs manifesta fiat: ne tal reputet
apud hoies sortis: q̄lē se iādudū exhibuit dino
ꝓspectui. s. quē latē nō pōt. Qd ex fōte suphie
nasci nulli dubiū ē. Spēs eteni suphie ē se vel
le iustū videri q pctōr ē: atqz hypocrita ꝓuicit
q: ad imitatōz pentū ꝑmor vl tergiuersatiōe
Xbor. i. si iuola excusatiōe pctā sua leuigaē. i.
leuia oñdē ꝓtēdit. vl sic Layn pctm̄ suū reticē
do. i. negādo pēit⁹ suppmē q̄rit. vbi āt suphia
regt vl hypocrisi: hūilitas locū hre ñ vz. Sine

humilitate alicui veniā sperare nōlz: Non g
vbi taciturnitas ē cōfessionis: venia sperāda
est criminis. hec ibi. Idē pz codē. c. quē peni
tet. ⁊. c. qzuis. ⁊c. ¶ Quarto regrīt verecun
dia. de pe. di. . quē penitet. vbi dr parū ante
mediū capl'i. Laboret. n. mens patiēdo eru
bescētiam. Et qm̄ verecūdia magē ē pena: q eru
bescit, p xpo fit dignō mie. s. vt nō pūiat ctinali
ter. vñ pz q quāto plurib⁹ cōfitebit in spe ve
nie turpitudinē crimis tāto facili⁹ sequīt gra
tiā remissiōis. h ibi. Sed btūs Tho. in. 4. di.
19. Et cōiter oēs decretiste mouēt sup predi
cto vbo laboret. hanc difficultatē. Vtz sacer
dos possit absoluere eā cū qua peccauit. ⁊ silr
dicēdū de oib⁹ cū quib⁹ ē pticeps in crimine.
Et breuit oēs vnanimit dicūt q nō debet eaz
absoluē: q tollīt ei erubescētia q̄ est magna ps
pnie vt dictū est. Vnde dz eā ad aliū sacerdo
tem mittere: ⁊ h honestī⁹ est. Et hoc ofīdit p
optime Hugolin⁹ sup. c. oēs qs. 30. q. j. ⁊ fa
cit ad h. c. placuit. qso audi qd dicat dictum. c.
oēs. Oēs ingt qs in pnia suscipimus: ita nri
spūales sūt filij: vt qs vel nobis suscipiētib⁹ vl
sub trine mersionis vocabulo mergētib⁹: vn
da sacri baptisinat' regnāuit. Siluester qz am
monet vnūquēqz sacerdotē: vt null⁹ cā forni
catiōis ad suā penitētē accedat: q scriptū est.
Oēs qs i pnia accipim⁹ ita nri filij sūt vt ba
tisinate suscepti. Qua ppī si qs h scel⁹ ppetra
uerit: nō solū dignitatis honorē amittat: verū
etiā vsqz ad crimū vite iugi pnie se subdat h il
le. Et. c. se. dr. Si qs sacerdos cuz filia, spūali
fornicat⁹ fuerit: sciat se gue adulterīū cōmisisse
⁊c. h ibi. Si tñ illā absoluerit: soluta ē dic btūs
Tho. vt. s. Et h sufficiāt, p seda cōditione con
fessionis. ¶ 3ª conditio dr festinatiōis. Eccl.
5. Ne tardes puerti ad dñm: ⁊ ne differas de
die i die. subito. n. venit, p vciet ira illi⁹: ⁊ ipe
tpe vindicte dispdet te. Et rō fm Greg. ē: q
pcm̄ qd p pniam nō deleť mox i aliud trahit.
Et iō qzto citius possibile est exonereť. Nō tñ
fm glo. de pe. di. 5. c. j. q. q peccat stati cū pōt
pniam faciat ⁊ pficeat. ⁊ h cū peccatū manifc
stum ē. de pe. di. 3. c. ille rex. vbi dr. ille rex. s.
Dauid tātus ac potēs: nec exiguo qdē momē
to manere penes se delicti passus ē conscium
i. remorsū cōscie de peccato: sed pmatura. i. tē
pestiua cōfessione atqz immēso dolore reddit
pcm̄ suū dño. s. dicēdo. Peccaui. ⁊ infra. Ma
turitas itaqz venie, pfundā regis fuisse pniaz
declarauit: quē tanti et rozis offensā traduxit:
i. deleuit. h ibi. Et sūt vba Ambrosij. Si āt
pcm̄ sit occultum ⁊ pteriť: nō credo eum pec
care si differat ozis cōfessionē vsqz ad pnie tē
pus deputatū. h glo. Tamē saluberrimū ē ci
to cōfiteri. ārc ⁊c. ¶ 4ª conditio dr frequenta
tionis: qd duob⁹ modis pōt itelligi. Primo
vt sit frequēs. i. sic frequent in peccatū incidi
mus: ita p pniam resurgam⁹. de pe. di. 3. se
pties. Septies ingt i die cadit iust⁹ ⁊ resurgit
Si cadit. quō iust⁹: si iust⁹: quō cadit. Sz iust⁹
vocabulū nō amittit q p pniam semp resurgit
Et nō solū septies: sz etiā septuagesies septies
delinquenti si puertat ad pniam pcta donant
h ibi. Cui. n. min⁹ dimittit minus diligit. hec
ibi. Aliud audi. c. eadē di. adhuc istāt. vbi sic
dr. Adhuc istūt pfidi: qm̄ sapiūt pl⁹ oz oporte
at. nō sobrij: sz excedētes mēsurā. s. sapiēdi da
tā ab apl'o. ad Ro. 12. c. Nō pl⁹ sape qz oporte
at sape. dicūt. n. etsi semel peccātib⁹ post ba
ptisinū valeat pnia: nō tñ sepe vel sp peccanti
bus, pderit iterata. Alioqn remissio. s. pcti ad
pcm̄ eēt incitatio. Dicūt. n. Quis non semp
peccaret si redire semp posse. Dicūt eni dñm
incitatorē mali si semp penitentib⁹ subuenit.
etiā ei pcta placē gbus semp presto est gratia.
errāt aūt: imo cōstat ei pcm̄ multū displicere:
qui sp presto est ea destruere. Si. n. amaret ea
nō sp destrueret: sz cōseruaret atqz vt sua mu
nera sp foueret. Semp destruit pcta q̄ inuenit
ne soluat qd creauit: ne corrūpat qd amauit.
Et infra videm⁹ adhuc quotidie in ecclesia:
sepe febricitantes: sepe languidos: sepe passio
nib⁹ captos liberari s. in corpe vt appareat to
tiēs opus miserentis: quotiēs cōfessio fit peni
tētis. Quō. n. corp⁹ qd vili⁹ ē: ⁊ ab ipso dissi
mili⁹. s. qz aia sepe sanaret: ⁊ aiaz dignioré et
redēptā nō totiēs liberaret: medicū se vocat. s.
Luc. 5. ⁊ non sanis. sed male hntib⁹ oportu
nū. Sed q̄lis hic medic⁹ qui malū iteratū ne
scireť curare. Et infra. Quapropī climinād⁹
est ab ecclia q vnq̄z peccātib⁹ neget indulgen
tiā ⁊c. Et sunt vba Aug. Et sic pma exposi
tio pz. Alio mō pōt exponi q confessio fit fre
quēs. i. q pctā q̄ semel pfessus ē frequenti pfi
teat. Hoc tñ nō ē de necessitate nisi i casib⁹ q
busdā: vt docet pclone sequenti. Est tñ popti
mū pfiliū. Valet nāqz reiteratio tal' ad remis
sionē pene ⁊ grē augmētatōnē: vt de pe. di. j.
quē penitet. circa mediū capl'i. vbi dr. quanto

plurib⁹ ꝓfiteř i spe venie turpitudinē crimis: tāto facili⁹ ꝓsequtur grāz remissiōis. Quib⁹ ei remittūt. s. sacerdotes: remittit de⁹. Lazar ei iā suscitatū obtulit discipul' soluēdū: p h oñdēs ptātē soquēdi ꝓcessā sacerdoti. dixit. n. qd cūq solueritis sup terrā erit solutū ⁊ i cel'. h ē. Ergo deus ⁊ oēs celestis militie ordines ⁊ oēs sci in gloria mea laudāt vobiscū: ⁊ ꝓfirmāt qs ligatis ⁊ soluitis. Nō dixit: quos putatis ligare ⁊ soluere: ꝗ in q̄s exercetis op⁹ iusticie ⁊ misericordie. h ibi. q̄re ⁊c. ¶ Quinta c. ditio dř accusationis. i. vt accuset ⁊ nō excuset. exēplo Layn. Bcñ. 4. audi Crisost. de pe. di. j. Si obliuiscaris pctōr tuor. s. ea ꝓfiteri: vt dicit glo' in linicaris. tūc cor recordaberis nolens qñ i toto publicabuř: ⁊ i ꝓspectu, pferenř oiuz tā amicor tuor q̄z inimicor ⁊ scōr angelorū celestiūq̄z Ytutū. Nō. n. ad Dauid solū dicebat. tu secreto fecisti. ego h cūctis manifestabo sed ad oēs nos h dř. h ibi. Nr ātfit necessaria denudatio pctōr ⁊ ñ excusatio. Audi pulcherrimū tex. de pe. di. j. §. deniq̄z. Ubi sic dř. deniq̄z vt pspicue appeat: neminē sine ꝓfessioe a pctō mundari: ab ipsi⁹ humani generis principio sūmanus erordiū pctō ingressiōis primi parētes corrupti a deo sunt ingsiti de culpa vt pctm qd transgrediendo cōm serāt: cōfitendo delerēt. Serpēs aūt de culpa reqsit⁹ non est: q: p confessionē nō reuocabiř ad vitā. Layn q̄z cū pme puarications. i. pmor parentū peccato fratricidiū addidisset: similit⁹ a dño de culpa regsitus ē: dū dř ei. s. Bcñ. 4. vbi ē Abel frat tu⁹. sed quia supbus pctm suū cōfiteri noluit poti⁹ mēdacū negando: dominū conatus est fallere dicens. Nunqd custos frīs mei sū ego. Indignus venia iudicatus ē. vñ in desperationis, pfundū est mersus dū ait. maior est iniqtas mea q̄z vt veniā merear. vagus et pfugus erijt a facie dñi: significās eos q pctm suū confiteri dissimulant. i. differūt respectu diuine gre miserationis indignos hři. Reges quoq̄z. s. Bcñ. xrj. qui ignorātia ducti i abraham deliquerant non nisi eo. s. abraham orantem sanari meruerunt. In quo figurař q: passiones mor. i. peccata non sanant nisi oronibus ecclesie. Nor si quoq̄z precepit dominus s. Leuitici. iz. ⁊. i4. capitulis. vt lepra siue in cute siue in domo siue in veste appareret sacerdoti ostendere tur: ⁊ iuxta eius arbitrium separata eius iudicio contaminaretur vel mundaretur. Saul quoq̄z cum a spiritu maligno vexaretur. s. j. Reg. 16. non poterat ad sane mētis officium redire: nisi pus Dauid psalterū arriperet ⁊ coram eo pulsaret: ⁊ ita ab ei⁹ vexatione diabolus cessaret. In quo mystice oñditur: q: quicūq̄z per peccatum diabolo manci pať ab ei⁹ dñio recipi ñ valet: nisi Dauid. i. ecclesia psalterū accipiat: ⁊ corā eo psallat. i. spū al' gre ipm pticipē faciat: ⁊ salubrit admonēdo ⁊ pie, p eo opando: ⁊ ex⁹ bom opis sibi pbēdo diabolū ab ei⁹ inuisibili veratiōe ꝓpescat. Dauid q̄z cū adulteriū cōmisisset ⁊ homicidiū nō añ audiuit a, ppha. s. 2. Re. 12. Trāstulit dñs pctm tuū: añq̄z pctm ꝓfiteřē. pus. n, ppbe. s. Nathā redarguenti pctm ꝓfessus ē. ⁊ postea audiuit. trāstulit dñs pctm tuū. Acab q̄z q in nocētis sāguis. s. nabutte q̄ ei noluit vēdē vineā. 3. Reg. xrj. effusiōe sniam ꝓminātis dei audiret seipsū cilicio satisfaciēs deo idut p penitētiā. vñ dñs ad Heliā ait: qm Acab reuerit⁹ ē faciē meā: nō inducāt malū i dieb⁹ ei⁹. Niniuite cū audirēt adhuc. xl. dies. s. supsūt ⁊ niniue subuertēř. Jone. x. Ex edicto regis ⁊ pncipū pniam egerūt dicētes. Quis scit si cōuertať ⁊ ignoscat deus: ⁊ relinq̄t post se bñdictōz. Et hac hūilitate satisfactiōis iminētē subuersionē euadē meruerūt. Quor exēplis cuident oñdiť q: null⁹ a deo ꝓsequť veniā nisi primū sibi satisfecerit p pniaz. Nabuchodonosor p supbiā suā a rōnali mēte i bestialē aiuz cōmutat⁹: atq̄z a regno suo, pfug⁹ recedēs nō añ regnū recepit q̄z ꝓuersus deū pdicauit. s. Dani. 3. Vsus ti. Deiq̄z plebs israhelitica ob culpā siue trāsgressiōis captuitati tradita nō añ liberari meruit q̄z peta sua ꝓfitēs. Exo. i2. Daniel ⁊ alior scōr pcib⁹ veniā accepit. s. Exo. x. In euāgelio q̄z ⁊c. Relinq̄m⁹ sequētia vbi Bran⁹ postea adducit ex⁷ⁿ noui testi incipiens a baptismo Jo. ⁊ sic successiue, pcedēdo. Et ita ab isto. c. vsq̄z ad. c. quā ob rē ⁊c. xrij. aučtib⁹, p bat pctā nō dimitti sine oris ꝓfessiōe Quare igiť aia si q̄z dei cupis culpā tuā ne palies: ꝗ accuses. q̄re ⁊c. ¶ 6ª ꝓditio dř Vitas. i. q: ꝓfessio tua Va sit ⁊ ñ falsa. Nuc ātfit falsa pnia oñdiť. de pe. di. ⁊. c. falsas. ⁊. c. sc. Falsas inqt pnias dicim⁹: q̄ nō fm auctoritatem sanctor patrum pro qualitate criminū in ponunť. Idcoq̄z miles vel negociator vl' alicui officio dedit⁹: qō sine pcō exercerī nō possit: si culpis ꝗuiorib⁹ irrepetiis ad penitētiaz

venerit: vel q bona iniuste detinet: vl q odiuz
in corde gerit: recognoscat se veram peniten/
tiam non posse peragere p quam ad eternam
vitā puenire valeat: nisi negociū relinquat vl
officiū deserat: ⁊ odiū er corde dimittat. Bo/
na quidē q iniuste abstulit restituat: arma de/
ponat: vlteri⁹ vsqz nō ferat: nisi ꝯ filio religio
sox ep̄ox, p defēdēda iusticia. nō tñ desperet:
qcqd boni fecerit vel facere poterit: hortamur
vt faciat vt deus oipotens cor illius ad pniaz
illustret. ⁊.c. se. dicit sic. Negociū qd ante cō/
uersionem sine peccato exercuit: h etiam post
conuersionem repetere culpa nō fuit. Sūt au
tem plura negocia q sine peccatis exhiberi aut
vix aut nullaten⁹ possunt. Que q ad peccatuz
implicant: ad hec necesse est vt post cōuersio/
nem anim⁹ non recurrat. h ibi. ⁊.c. se. Fres
inqt nostros ep̄os ⁊ presbyteros āmonem⁹ ne
falsis penitētijs laicox animas decipi: ⁊ i iser
num ꝓtrahi patiant. Falsam aūt pniam esse
cōstat: cū spretis plurib⁹ de vno solo penitētia
agit: aut cū sic agit de vno vt non discedat ab
alio. vnde scriptū est. s. Jacobi. 2. Qui totam
legem obseruauerit. offendat aūt in vno: fact⁹
est oiuz reus. s. qztū ad vitam eternam. Sicut
eni si pctis oibus esset inuolutus: ita si in vno
tñ mancat: et ne vite ianuā non intrabit. Fal
sa eni est penitētia cū penitēs ab officio vel cu
riali vel negociali non recedit: qd sine pctis
agi nullatenus pualet. Aut si odium in corde
gesserit. aut si offēso cuilibet nō satisfaciat: aut
si offendenti offensus nō indulgeat. aut si ar/
ma qs gerat cō iusticiā. Hec oia tibi. Primū
⁊ secūdū. c. ē Bocorgij Ettertiū Innocētij se
cundi. Ex qbus pōt colligi quib⁹ modis falsa
penitentia dicat. Tu ipsos collige modos: et
declara. q̄re tē. ¶ Septima conditio dr volū
tatis ⁊ non coactionis: sicut confessio Achor
fuit. Josue. 7. c. audi ꝓ hbam. Volūtarie sa/
crificabo tibi. audi Hiero. cō Iouinianuz. de
pe. di. 2. c. si eni. circa medū capli. Liberi in
gt arbitrij nos ꝯ didit de⁹: nec ad virtutē: nec
ad vitia de necessitate trahimur. aliogn vbi ne
cessitas ibi nec corona. h ibi. q̄re tē. de volū/
tate satis dictū est supra. ¶ Octaua ꝯditio di/
citur indiuisionis: quia vni sacerdoti ⁊ nō plu
rib⁹ oia peccata confiteri debem⁹. de pe. di. 5.
c. j. circa finem vbi dicitur. Cautus sit ne ve/
recūdia ductus diuidat apud se confessionem
vt diuersa diuersis velit sacerdotib⁹ manifes/
tare. Quedā eni vni celat: q alij manifestāda
conseruat. Quod ē se laudare: ⁊ ad hypocri/
sim tendē: ⁊ semp venia carere: ad quā p fru/
stra putat puēire. h ibi. Et glo. sup illo verbo
diuersa diuersis. dicit. Secus si quis omnia
plurib⁹ confitet: quia veniam citius meretur
de pe. di. j. quē penitet. Et ratio quare veniaz
de vno ⁊ non de alio consequi nō possum⁹ est
qm summus deus summe bonus: op⁹ imper
fectum nō nouit. aut enim totum hoiez sanat.
aut nihil. Audi pulcherrimū textū. ō pe. di. 3.
sunt plures. vbi dicit. Sunt plures quos pe/
nitet peccasse: sed nō omnino: reseruātes sibi
quedam in qbus delectant. Nō aiaduertētes
dñm fimt mutū ⁊ surdum a demonio liberas/
se p hoc docēs nos nūqz nisi de oib⁹ sanari.
Si eni vellet pctā ex pte reseruari: septē hūtē
demonia pficere potuit sex expulsis. Expulit
aūt septē vt oia crimina sil eijciēda docēt. legi
onē aūt ab alio eijciēs: neminē reliqt de oib⁹.
s. Auē. 8. ⁊ 2 Par. 5. Qui liberatū possideret
ostendens q si peccata sint mille: oportere de
omnib⁹ penitere. Laudat⁹ ē eni dñs. qm eic/
cto demonio locutus est mut⁹. Nūqz aliquez
sanauit quē nō oino sanauerit. Totū. n. hoiez
sanauit in sabbato. Jo. 12. qr ⁊ cor⁹ ab ifirmi
tate ⁊ aiam ab omni cogitatione iudicās peni
tentē oportere simul dolere de omni crimine or
to ⁊ in aia ⁊ in corpe. Scio. n. dñm inimicum
oī criminoso. Quō ergo q crimē reseruat: de
alio recipiet veniā: sine amore dei cōsequtur in
dulgentiam vel veniam: sine q nemo vnqz in
uenit grām. Hostis. n. dei ē dum offendit p
seuerant. Quedā. n. impietas infidelitatis est
dimidiā sperare veniam. Nam sine vera pe/
nitētia inueniret grām. Pnia. n. vera ad ba/
ptismi puritatē confitentē conat ducē. Recte
n. penitēs qcqd sordis p⁹ purificationē. s. ba
ptismi contrarit: oport et vt abluat saltē lachry
mis mētis. Sed satis durus ē cuius mentis
dolorē oculi carnis nequeūt declinare. Hz sci
at culpabilit se durū q deflet dāna tpis: vl mor
tem amici: ⁊ dolorē pcti nō ostendit i lachry/
mis. Nō itaqz est vt quis excuset se nō hr̄e fō
tē lachrymax q nunqz lachrymis oūdit tēpo/
raliū dolorē. Quē ergo penitet oino pēiteat.
hec ibi. Et sūt ⁊ba Aug. ¶ Nona ꝯditio dr
conditiōis: qr vnusquisqz fm statū suū ⁊ statū
psone cum qua peccauit ꝓbat ⁊ confiteat. de
pe. di. 5. c. j. post principium paruz. Q̄ potest

tni penitere fornicātē fm excellentiā sui stat⁹ aut officij: aut fm modū meretricis: ⁊ in modo opis sui: ⁊ qlit turpitudinez suā pegit. hec ibi. Et glo. sup Ybo status. adducit tex. xj. q. 3. excellentissim⁹. vbi de pnia danda cū participātibus cum excōicato agitur. vbi circa finē capli dicit. Si q ex necessitate aut ignorantia delinquūt: aucte nr̄a p te absoluant. si tū ipsa cox igr̄atia vl necessitas Ya fuerit nō simulata: vl nō pcesserit ex volūtate: qr vt bñ nosti sūt pleriq3 g pñt: ſz nolūt recte noscē: vt. ſ. etiā p3 di. 3. §. ii. vt dicit glo. vñ. ps. de hmōi. noluit ingi intelligē vt bñ agēt. Qui āt studio suo obligant ⁊ Qtēpta intēdcā nr̄a postponūt: nō nisi digna satisfactione pueniēte: nolum⁹ a te, pr̄s⁹ absolui. b ibi. Et allegat ēt dcā glo. c. cpm. eī de clerico venator. vbi dr̄. Epm pshytex: diaconū canē aut aues ad venādū hr̄e ñ licet. Si qs cox i hac voluptate sepi⁹ detēt⁹ fuerit. si est eps trib⁹ mēsib⁹ a cōione: pshyt duob⁹: diaconus ab oi offo suspēdat. b ibi. ⁊. c. sc. dr̄. Si i b⁹ fuis dci venatiōes ⁊ siluatiales negociationes cū canib⁹ ⁊ accipitres aut falcones intēdici m⁹. b ibi. Hic nō qs nūc fit eccle. i. pla⁹ ox status. Et cadē gl. adducit tex. 34. q. j. c. q̄ ꝯ pacē. vbi ponit q: ppo spolient honore: q ꝯ pacē eccle nūt. dimitto tex. p nūc. q̄re ⁊ tē.

De cima Qdito dr̄ loci. de pe. di. 5. c. j. vbi p⁹ añdicta Yba de statu ait. Si i loco scō aut cui dz excellētiā fidei vt si dom⁹ dñox ⁊ a. iox multorū. b ibi. Et glo. adducit tex. de pe. di. j. c. aut scā. vbi circa medū capli dr̄. Loc⁹ sacit vt idē vl furtū vl sacrilegiū fit: ⁊ capite luēdū. i. pūiēdū vl minori supplicio. i. pena. b ibi. Vnde cima Qdito dr̄ tpis. de pe. di. 5. c. j. p⁹. ñ. dēz de loco dr̄. Si i tpe orōni Qstituto vt sūt festiuitates scōx: ⁊ tpa ieiunij. b ibi. d pe. di. j. c. aut sā. Tēp⁹ ingt discernit emāsorē vl furtiuum i. fugitiū effractorē vl furē diurnū ac nocturnū. b ibi. Quodecia Qdito dr̄ pseuerātie: d pe. di. 5. c. j. p⁹ illud de tpe dr̄. Cōsidēt q̄z tū p seuerauerit: ⁊ q deflcat qd pseuerant peccauit b ibi. pseuerātia. n. multū agūat pctm. 24. q j. scisma. Deciatia Qdito dr̄ pugnatiōis. de pe. di. 5. c. j. imediate p⁹ Yba ante dcā. Et ñzta ingt victⁿ fuerit i pugnāe. Quarta/decima dr̄ oblatiōis. Postq3. n. pctōr sic diligent oia Qfessus fuerit ponat se oino i ptāte iudicis i iudicio sacerdotis nihil sibi reſuās sui vt oia eo iubēte. pat⁹ sit facē, p recipienda vita aie: q̄cūq3 faceret, p euitāda corpis morte. Et b cū desiderio: qr vitā recupat insinuā vt de⁹. Cū gaudio. n. dz facere imortal futurus q̄ faceret, p differenda morte moritur⁹. Sēp de/precēt deū certⁿ de venia: qui oibus modis et sine tedio dubius rogarēt ptātē trenā. Et parū post. Deniq3 ⁊ qd pōt de possessiōe tūc qd offerat secur⁹ offerat. glo. postq3. ſ. obtulit mētē. Et seqt tex⁹ pax post. In iudicio itaq3 cordis Qferēda ē eleyna tribuētis. Nec tā Qsiderandū ē quātū: sed q̄ mente q̄ affectiōe dat qd pōt. vidua. n. duob⁹ q̄ habuerat minut⁹ larga pius oib⁹ posuit vt. ſ. p3 Marci. 12 Qui igit sua pctā redimere vult tpaliū oblatione prius offerat mētē. hec oia ponunt ad lrām. de pe. di. 5. c. Qsideret. circa finem capli. q̄re ⁊ tē. Tu igit aia mea ne q̄so obstupescas nec nauscam hac tāta allegatioe sūmas: ñ tm̄ i pdicatiōib⁹ si placuerit poteris allegare loca decreto ox assig̃ta ⁊ rē ita fructuosaz accipe. Hec, plūra posui vt alijs i materijs valeāt. Vides. n. ea capla cū glosis ad plura satisfacē. Et ita b volo tibi suff ciāt, p pñti Qo. ¶ Ptū ad ītiā Yi. dic gl. sup. e. c. de pe. di. 5. q. nō. nisi eēnt tales circūstantie q̄ in aliqd genⁿ peccati inducerēt vt dictū est in pma Yitate. q̄re ⁊ tē.

¶ In qb⁹ casibus reiteranda ē Qfessio. Qo 2a.

Accipe fam Qclonem vz Cū animⁿ ē in dubio an fit bñ cōfessus: pterita dz hō Qfessionē iterare ⁊ integre pctā pstina cōfiteri. Ad declaratōez hui⁹ Qclōis tres inquiram Yitates. Pria Yi. ē. In qb⁹ casib⁹ teneat qs Qfessionē iterare. 1° Yi. an recidiuādo teneamur pora pctā cōfiteri. 3° Yi. que vtilitas ē cadē pluries cōfitēdo. ¶ Ptū ad p mā dico q: in quattuor casib⁹ fm cōiter loquētes cōfess o reiteranda ē. Prim⁹ est vbi defectus scie cēt. Scōs vbi defectus ptātis. Tertⁿ casus vbi cēt defect⁹ taciturnitatis. Quartus vbi cēt defect⁹ satisfactiōis. Prio inq3 teneat reiterari Qfessio vbi defect⁹ scie cēt. de pe. di. j. quē penitet. Qui vult Qfiteri ingt pctā vt iueniat grām: sacerdotē q̄rat sciētē ligare ⁊ solucre. Et fm alexādx de ales in. 4. Scire solū est scire q̄ regrūt ad absolutōez a pctō: ⁊ ligare eū pnia Qpetēti. Est. n. multū sacerdotib⁹ igr̄atia piculosa: vt di. 38. c. igr̄atia. Vñ si nō hūt sciaz Qpetentē: hēant tū sciaz Qpetentē. Sz de b satis dcū ē. ñ. Iñ Greg. pmo pastoraliū ait. Nulla ingtar s doceri pstuit: nisi pus

intēta meditatōe discat. Ab iperitis ꝗ q̃ temeritate officiū docēdi aiāsūmit: qñ ipsi ī cecitate vsq̃z ad labia sūt imersi ⁊c. Qui igit ignātē habuit sacerdotē cōsitcat denuo añdcā pctā. Si. n. cec⁹ cceo ducatū pstet ābo ī foueā cadūt Mat. 15. c. ¶ Scōs casus ē defect⁹ prātis. i. q nō hz auctē solnēdi: ꝛfessionē tñ audit. est tñ absolut⁹ si ignāti cōfessus ē. sacerdos tñgu it peccat: vt dcm ē. s. ꝛclōe itia: pme ptis huius fmonis. ¶ Tertⁿ casus ē defect⁹ taciturnitatis: vt qñ ꝛfitēs scient pctñ mortale tacet vel dimidiat: tūc ñ valet ꝛfessio. de pe. di. j. c. quē penitet. circa pn. capli. Et ,p ꝗ facit. §. taciturnitas. allegat⁹ ꝛclōe pcedēti ī sēda ꝛditiōe cōfessionis. ¶ Quart⁹ casus ē defect⁹ satisfactionis: vt qñ pniaz iniūctā nō satisfecit: aut oblitus ē illā. Si tñ eā scirct ⁊ eā iplere vellet: nō oporteret,ppt ꝗ ꝛfessionē reiterare: vel etiā si sacerdos de iniūcta pnia recordaret nō reiterabit ꝛfessio. Hīs vl sil ꝗ casib⁹ exceptis pono tūc regulā gnālē: q si peccator ꝛfessorē diligēti cura q̃fiuit idoneū: ⁊ pctōr ipse q̃ztuz ī se fuit oia pctā cū ꝛditionib⁹ debitis ꝛfessus fit: ⁊ tñ ꝛscia stimulet de ꝛfessione more mulierū trepidās vbi nō erat timor: ꝛfessionē illā non teneť reiterare: qm̃ cōfessio bona ē ⁊ scā. Nec vt inuere capl'm cū mēsurā. de pe. di. j. §. his auctib⁹. Et alig hūt nō ita. q̃re ⁊c. Et sic pz p ma Vi. ¶ Ad tū ad ꝗam dico fm btm Tho. in 4. di. 22. q ꝗ dubitatio pōt itelligi directe ⁊ indirecte. Nñ dicit q directe loquēdo nec ī gnāli nec ī spāli teneť recidiuās pma pctā cōfessa iterꝗ ꝛfiteri. Sz idirecte tāq̃z illud sine q̃ debitus satisfactōis mod⁹ sciri nō pōt: teneť recidiuās dimissa pctā q̃ztū sufficit vt sciat q satisfactō illi ꝛiūgi dz notificare. vñ si lapsū carnis ex aliq̃ occasiōe frequent passus ē illa occasio p satisfactōem pscidat. sikr ⁊ de aliis pctis. In gnāli tñ qñq̃z ad aliq̃ spālia oz descēdē fm qd ꝛfitēs viderit oportunū. Nō pōt. n. i his certa mēsura pfigi. Nec de itētiōe btī Tho. vt. s. Ad tū ad tertiā Vitatē dico q ꝛfegtur āpliorē grām dei ⁊ pene diminutōz. de pe. di. quē penitet. vide. s. ꝛo pcedēti ī q̃rta ꝛditiōe. circa fi. dic tex. ibidē allegatū. Et ꝗ sufficiāt,p pñti ꝛclōe.

Q: nō licz humilitatis cā mētiri. ꝛclo tria.

Licpe tertiā ꝛclonez vz. Lz humilitas sit maxia Vt⁹: nō ea tñ de cā licet quēpiā dicē mala q̃ ñ fecit. Ad declarationē hⁿ tres ingram⁹ Vitates. Pma Vi. est An qs peccet dicēdo se fecisse pctñ qd nō fecē hūilitatis cā. 2º Vi. est. Quid faciēdū ē qñ dubitat vl igrat an fecerim⁹ ꝗ pctñ vl illud. 3ª Vi. ē. An teneamur pctā sacerdoti aliō mōdz p ꝛfessionē nota ꝛfiteri. ¶ Ad tū ad pmā dico fm btm Tho. ⁊ Petrū de tarātasio in. 4. di. xxj. q nullo mō. i. nec bono nec malo rēl pctā licet ꝛfiteri pctā que qs nō fecit. Et de hoc est pulcherrim⁹ tex. 22. q. 2. cū hūlitatis. vbi dr. Cū hūlitatis cā mētiris si nō eras pctōr: añz mētireris: mētiendo efficieris qd cuitaras. veritas aūt ipsa in te nō est nisi ita te diceris pctōrem vt etiā ē cogscas. Veritas aūt ipsa ē vt qd es dicas. Nā quō est hūlitas vbi regt falsitas. q. d. nullo mō. ꝗ ibi. Et sūt Vba Aug. de Vbis apli. Sz ꝑ inges di. 5. c. ad ci⁹ qfti ī fi. c. dr. Et sūt Vba bti Greg. Bonax ingt mētiū ē ibi culpā agnoscē: vbi culpa ñ ē. Ergo falsū ē qd doces. Vere aia mea pulchra ē auctas: sz dicā tibi modū rndēdi sci Tho. deinde qd dicat glo. decretox sup dicto. c. cuz hūlitatis cā. Sāct⁹ Tho. vbi. s. ita rndet: dicēs q illud dictū nō intelligit de substātia act⁹ vt. s. credat se ꝛmisisse qd nō ꝛmisit: q: ꝗ eēterrare. Sz itelligit de ꝛditiōe act⁹ vrputa q: ꝛfitēs dz sp cē ī formidie act⁹: ne aliqs. s. fit defect⁹ ex pte sui: vt supbia vl vana gl'ia vl hypocrisis vl aliqd taliū. Et fm hūc sēsū aiebat ille scūs Job. Verebar. i. timēbā oia opa mea. c. ix. ꝗ btūs Tho. ī snia. glo. aūt vt s sic rndet dicēs. In gnē pt qs dicē se cē pctōrem: q: nemo fine crimīe viuit: vt. 25. di. §. crimis. Et recognoscēdo ī se cl'pā cē nō peccat. dū⁹ ꝗ credat ueꝗcē qd dicat ut. xl. di. añ oia. ⁊. 2. q. 7. q̃zq̃z. Sz spālit dicē⁹ aliqd pctñ d se c⁹ ꝛtrariū scit: mōtalit peccat. Sz obijcit d sacēdote q oia d se cria ꝛfiteť. Dic ꝗ fac ī pson ecclic. Nullū. n. vitiū ē qd nō repiatur ialiq mēbro ecclie. Vel dic ut dicit Augu. q in uno peccato multa peccata possunt,notari: Cū cizqs peccat mōtalit homicidiuz ꝛmittit: occidēdo aiaz. Cōmittit furtuz q: se subtrahit dō. Adulteriuz: q: recedit a deo ⁊ fornicatur cuz diabolo: Periuriuz q: fidē,pmissā in baptismo nō fuat: Et q dicit in oibus vitijs ꝛ in ꝗbus cadit miser homo ibi cōprehendūtur genera singulox: ⁊ non singula genex. i. non ē aliquod genus mali qd non possit intelligi in mortali. Tres enim sunt modi peccādi. s. delectatiōe: cōsensu ⁊ opc. ꝗ oia in glo. illa ad hz q̃rc ⁊c. ¶ Ad tū ad ꝗaz Vitatē dico ꝗ cuit q oz

vt illud dubiū ꝓfiteat. ⁊ rō. qr i ꝓfessiōe regri
tur vt os cordi ꝓcordet. Si ãt dubito an illud
qd feci sit mortale vl venuale. Illud. n. dubiū
ꝓfitēdū ē, ppt dubiū. alit discrimini me expo/
no: nō ti debeo illud asserē mortale: ꝫ fēm de
beo narrare ⁊ iudiciū sacerdoti relinq̃re. qr ꝛē
Ꝓtū ad itiā Vi. dicūt btūs Tho. ⁊ Ꝑdc. in
4. di. 17. q. nō sufficit alicqd cē notū iudici nisi
sit ei notū i forma iudicij. Et iō ãz tūcūqz pctā
manifesta nota sint sacerdoti: qr tñ in forma iu
dicij nō nō sit: io illa oꝫ ꝓfiteri qr ⁊ c̄. Et h volo
tibi aia sufficiāt, p pñti pte 2ª hui⁹ sm onis.

De. 12. fructib⁹ scē ꝓfessiōis ꝓsidera⁹ 3ª.

Ertio loco Salutifere cō/
fessionis opti/
mā fructificatōz videam⁹. Quode
cim. n. fruct⁹ aia cara int cetos scē
fructifercqz ꝓfessiōis p tres ꝓcl'oes
more solito colligem⁹. Quaꝫ pma ē ista. De
um placat: pctā delet: nauseā reddit: despatio
nēqz scā ꝓfessio tollit. 2ª ꝓcl'o ē ista. Audaciā
gnāt: filētiū facit: germiat ⁊ cūcta speciosa scā
ꝓfessio reddit. 3ª ꝓcl'o ē ista. Fallu: liberat: sp
bona ē: ⁊ ad gl'am scā cōfessio ducit cīna.

De ḡtuo: pmis sancte cōfessionis fructib⁹

Conclusio pma.

Accipe pmā cōcl'onē vz. Deū placat:
pctā delz: nauseā reddit: despatōemqz
scā ꝓfessio tollit. In q̃ ꝓcl'oe q̃tuo: po
nunt pmi scē ꝓfessionis fruct⁹ vz. Primu⁹ dr̄
placatiu⁹. 2⁹ dr̄ ãnulatiu⁹. 3⁹ dr̄ abhomiatiu⁹.
4⁹ dr̄ remotiu⁹. Primu⁹ inq̃z fruct⁹ dr̄ pla/
catiu⁹. Nihil. n. sic deū placat sic scā cōfessio.
Amb. de pe. di. j. Nouit tngt dñs mutare sen
tētiā si tu nouerīs mutare, ppositū. audi ⁊ bar
batū Hier o. sup Amos. c. 2. ⁊. 3. Si agimus
pniaz: ipsū q̃z sue penitebit snic. i. ꝓmiatiōis.
Rursus iur eundē. s. Amos, pmittit, pspa. s.
de⁹ si pniaz eger m⁹. Nd̄ si negligētia. s. pnie
dissoluamur: ⁊ illū penitebit spōsiōis snc: ,p/
nissaq; mutabit. Cui⁹ rei ex⁹ samariā. s. osee
j. ⁊ vl. c. ⁊ hier'in hr̄e possum⁹. Quoꝫ alij de
inumeris supplicijs. i. picul' liberati sūt. ⁊ alij
s. ꝓtēptores q̃, pmissa prib⁹ fuer ãt possiderūt.
h ad lr̄am. de pe. di. j. c. si agim⁹. Et. c. se fic
dr̄. Quā ob rē ꝓsiliū meū placeat tibi: ⁊ pctā
tua clynis redime. Et ponit istud Ybū redi/
me huatiue: qr, ppe nō ē h redēptio vt dic gl.
Sic forte igscet de⁹ delictis tuis. Si pdirit sen
tētiā q̃ mutari nō pōt quō hortat ad mīaz ⁊ ad
clynas panpū vt dei snia pmutet. qd̄ facile sol
uit ex⁹ regis Ezechie: quē Ysaias dixit cē mo
rituꝫ. s. Isa. 38. i pn. ⁊. 4. Reg. 20. Et nini/
uitaꝫ qb⁹ dcm̄ fuerat. s. Jone. 3. Adhuc. 40.
dies ⁊ niniue subuertet. Et ide ad pces eze
chie ⁊ niniue dei snia ꝓmutata ē. Rursū bona
agēti se asserit polliceri ⁊ idulgētiā. Alioquin
⁊ irreuerētiā logt de⁹ se mala minari sup gētē
s. Hiere. 18. Et si bona fecerit minas clemtie
ꝓmutare rursū asserit polliceri. ⁊ si mala fecerit
dic suā mutare sniaz nō i boies: ꝫ i opa q̃ mu
tata sūt. Neqz de⁹ hoib⁹ irascit: ꝫ vitijs. qr. s.
nō odit de⁹ hoies ꝫ pctm̄. 36. di. odio. vt dicit
glo. h ibi. Mutat. n. snia dei q̃ ad cās scdas:
vt declaraū ē. s. Fmone. 16. pte 2ª. ꝓcl'oe 2ª.
Principiū hui⁹ capli gl. sic declarat dicēs. quā
ob rē ⁊ c̄. Illud tāgit qd̄ nabuchodonosor i sō
no vidit arborē i medio ĩre ptingētē vsqz ad
celū. Et sub ea hitabāt aīalia bestie: ⁊ i ramis
volucres: ⁊ ex ea vescebat oīs caro. Et ecce vi
gil ⁊ scūs de celo descēdit: ⁊ ait. succidite arbo
rē ⁊ ramos: ⁊ fruct⁹ ei⁹: ⁊ fugiāt ex ea volucres
⁊ bestie. ꝫ germē ei⁹ i ĩrā finite: ⁊ cuz fe ris sit
ps ei⁹. ⁊ ab hūano ꝓmutet cor ei⁹: ⁊. vij. tpa
mutent sup ea: Nd̄ sōniū Daniel int̃pretatus
ē: ⁊ ait. Tu es rex arbor ea q̃ ualuisti: ⁊ ptās
tua i ĩmis ĩre: ⁊ audisti puigilē altissimi sniaz
sup te: ⁊ ab hōib⁹ eijciēt te: ⁊ cū feris erit hita/
tio tua. fenū vt bos comedes. septē tpa. i. vij.
ānī mutabūt sup te. ⁊ relinq̃t tibi semē vl'ger
mē radicis: qr regnū tuū restituet tibi. Quaz
ob rē audi ꝓsiliū meū. pctā tua clynis redime
forsā igscet tibi de⁹. Post ānū ãt deābulabat
rex in aula sua: ⁊ suppe loqbat dicēs. nōne h
est babilon quā edificaui in robore regni mei
adhuc erat fmo i ore ei⁹: ⁊ ecce vox de celo di
cens: tibi dr̄ nabuchodonosor. regnū trāsibit
a te ⁊ cū feris hitabis. vij. tpib⁹. ⁊. septē ānis.
dōec scias q̃ dñet altissim⁹ i vniuersis regnis
hoiuz. Et stati ex hōib⁹ abiect⁹ ē: ⁊ vt bos fe/
nū comedit ⁊ rore celi caput ei⁹ isectū ē donec
capilli ei⁹ i similitudinē aglaꝫ crescerēt ⁊ vn/
gues ei⁹ q̃si vngues auiū. Hec oia i dcā glo.
Ab illo igit capl'o. si agam⁹. vsqz h ondit q̃ si
cut dñs p pniaz reuocat sniaz in ꝓnūcios lata:
sic pp penitēdi negligētiā bona reuocat q̃, p/
misit. Et h, pbat Bran⁹ exēplis. Hier. ⁊ sa
marie nabuchodonosor ⁊ ezech. q̃re aia cara
si vis placare deū ꝓfitearis pctā tua: ⁊ cū pro/
pha dicas. Ego ãt iniusticiā meā nō abscōdi:

tibi. n. dixi cãs mea ꝛc. 1° fruct° dr̃ annulla/
tiu°. i. q̃ scã ꝓfessio pctã delet. audi Augu. de
pe. di. i. c. de°. De° igt diffinitos nõ fac̃. i. di/
stinctões psonax. q miam suã. i. remissionem
pctõx a se p miaz ꝓferẽdã oib°, pmisit. s. vere
penitẽtib°. s. Ezech. is. ꝛ relaxãdi licẽtiã. i. pe
nã pcti dimittẽdi sacerdotib° suis: sine vlla ac
ceptiõe cõmisit. ꝛ Math. s. 16. Hz q culpã erag
gerauerit: exaggeret pniam. i. si grandis fuit
culpa grãdis sit dolor d̃ culpa vl̃ satisfactio ma
iora. n. cria maiorib° abluũt̃ fletib°. h ibi. Iñ
ppha ingt. Nõ obsorbeat me, pfũdũ neqz vr
geat sup me pute° os suũ. Nd sic Aug. expõit
dicẽs. Pute° ẽ, pfũditas hũane ifirmitat̃: in
quã si ceciderit nõ claudit sup te pute° os suuz
si tu nõ claudis os tuũ. Cõfitẽ g̃: ꝛ dic deprõ/
fũdis clamaui ad te dñe. ꝛ cuadis. Claudit sup
illũ q in, pfũdũ ꝓtẽnit: aq̃ mortuo. s. i pctis ve
lut ab eo q nõ ẽ perit ꝓfessio h ille. inde ꝛ btũs
Io. bapti. ꝛ saluator nr̃ exordiũ sue p̃dicatõis
a pnia sũpsert dicẽtes pniaz agite approping̃
bit. n. regnũ dei oñdẽtes neminẽ ad regnũ ce
lox posse ptingẽ nisi p° p pniaz dei curauerit
satisfacẽ. ꝛ sic Vba Hrãni d̃ pe. di. i. §. deniqz
vt pspicue. i fine. Iñ ꝛ Criso. sup Io. Non
pot igt qs grãz dei celest̃ accipe: nisi purgat°
fuerit ab oi sorde pcti p pnie ꝓfessione vl̃ p do
nũ baptismi salutar̃. s. ipsũ regnãtis. ꝛ sic pz
secũd° fruct° 3° fruct° dr̃ abhomiatõis. s. pec
catox. ver°. n. penitẽs, p posse pctñ i posterũ
fugit: ꝛ velut inimicũ cuitat. Audi Isidox de
sumo bo. de pe. di. 3. Irriso ingt ẽ: nõ peni/
tẽs q adhuc agit qd̃ penitet: nec vr̃ deũ poscẽ
subdit°: sz subsanare supb°. Canis reuersus
ad vomitũ ẽ penitẽs ad pctñ. s. rediẽs. multi
n. lachrymas idesinent fũdũt ꝛ peccare ñ desi
nũt. Quosdã accipe lachrymas ad pniaz cer/
no ꝛ effectũ pnie ñ hr̃e. q: icõstãtia mẽt̃ nunc
recordatõe pcti lachrymas fũdũt. nũc Vo reui
uiscẽte vsu ea q̃ fleuerũt iterãdo ꝓmittũt. audi
ꝛ Grego. i mox. Incassũ gppe bonũ agit̃ si
añ vite iminũ deseraf̃: q: ꝛ frustra velocit̃ cur
rit q pusqz ad metas venit: deficit. h ille. Nec
tñ his Vbis aia mea itelligas q: si ꝓrit° ꝓfes
sus es de pctis cũ canẽdi, pposito. ꝛ tñ postea
ucx ruas: q: illa pnia nihil valeat: qñ vt Bra
nus oñdit de pe. di. 3. q p pniaz ñ sel̃ tñ: sz se/
pissime pctñ dimittit̃: ꝛ plurib° illud capl̃is, p
bat: vt. c. septies. c. ille rex ꝛc. Sed dẽt p̃dcã
Vba itelligi q: illa p̃ma pnia p° sequẽs pctñ es
fectũ pnie vltiatũ ñ hz q ẽ vita cẽna. q̃ẽt mõ i/
telligit̃ Aug. i soliqis dicẽs. Inanis ẽ pnia:
quã sequẽs culpa coingnat. Inanis qdẽ ẽ q̃ ad
vitã eẽnã. audi pulcherrimũ ter. Aug. i enche
ridion quẽ adduc̃ Bran° vt. s. Sane ingt ca
uẽdũ ẽ ne gsq̃z existiet ifãda illa cria q̃lia q a/
gũt regnũ dei ñ possidebũt q̃ttidie ppetrãda ꝛ
q̃ttidie elynis r̃dimẽda. In meli° qppe ẽ vita
mutãda: ꝛ p elynas de pterit̃ pctis, ppiciãd°.
i. placãd° ẽ de° : ñ ad h emẽdãd°. i. placãd° q̃
dãmõ: vt ea sp liceat ipune ꝓmittẽ. Nemi. n.
dedit laramẽtũ peccãdi. i. licẽtiã q̃zuis misen
do deleat iã scã pctã: si ñ satisfactio ꝓgrua ne/
gligat̃. q. d. ppt h q de° benign° ẽ sept° misen
do: ñ tñ licẽtia peccãdi ꝓcedit̃. Quisqs igr̃ ve
pẽitẽs ẽ i futux pctã cauet ꝛ odit. ps. Iniqta/
tẽ odio hũi ꝛ abhõiat° sũ ꝛc̃. 4° fruct° dr̃ re/
motiu°. i. oẽm despatõz tollit. Legit̃. n. q: mi
les qdã cũ, ppa filia carnal̃r se imiscuit. videt
fcm̃ mr̃ filie. p Vccũdia. s. obiurgat filiã mr̃. fi
lia ipatiẽs: vetule cuiusdã ꝓfilio mr̃em vene/
no necat. Rẽ ꝓperiẽl pr̃ odio illã hz ꝛ ptẽnit
Egre fert filia: ꝛ pr̃ez filr̃ veneno pemit. ridet
diabol°. In despatõe puella viuit: ꝛ qd faciat
ignrat. Accedit ad p̃dicatõz ꝛ Vbũ dei attẽte au
dit nullũ adeo itelligit gue cẽ pctñ qd̃ mirico
dia dei nõ delcat i pnia. Suspirat ꝛ pfiteri, p
pot finita p̃dicatõe ꝓfessorẽ adiit ꝛ p dolor̃ lo
q ñ pot. Cõfortat̃ a pre spũali: ꝛ tãdẽ elpã suã
ꝓtrita narrauit. facta ꝓfessiõe ꝛ absolutõe i q̃/
dã eccle ãgulo, pstrata: adeo suã culpã ꝓtriuit
vt p dolore spñ emittẽt. orat, p ea ꝓfessor: assi
duat: ꝛ idies, p ea bõa cumulat. dũqz sic orarz
vox scã ẽ dicẽs: q: poti° ipse mulier̃ oronib° i
digebat: q̃ lachriax iundatõe q̃i itex baptiza/
ta fine oi purgatõij pẽa ad pr̃ez euolauit. qr̃ ẽ
De q̃ttuõ alijs scẽ ꝓfessiõis fructib°. 2° 1ª.
Accipe faz ꝓclorz vz. Audaciã gnãt: si
lẽtiũ facit: germinat: ꝛ cuncta speciosa
scã ꝓfessio reddit. In q̃ ꝓclor alij sub
dnnt̃ scẽ ꝓfessiõis fruct° vz. Prim° fruct° dr̃
aiatõis. Secõs dr̃ tacturnitatis. Terti° dicit̃
germiatõis. Et q̃rtus dicit̃ speciositatis. Pri
mus inq̃z scẽ ꝓfessiõis fruct° h° sedi q̃ternarij
dr̃ aiatiõis. Tria. n. remedia ꝝ ipedimẽtũ cõ
fessiõis hz pctõz. Primũ dr̃ rõ nãlis. Secõm
dr̃ rõ diuinal̃. Tertiũ dr̃ rõ cõfusiõis. Prim
dr̃ rõ nãlis. audi Aug. Si non erubuisti facẽ
qd̃ malũ ẽ: nõ erubescas facẽ qd̃ bonũ ẽ. malũ
vtiqz ꝛ inhoncestuz est peccare, erubescẽ Vo, ꝛ

fiteri honestū ⁊ vtile ē. Sedm remediū dr̄ rō diuinal'. Quid.n. celare credis illi cui oīa nuda ⁊ apta sūt anteq̄z fiāt. Qui.n. pccā tua nouit: nudare te vult illa pfessori cui ligādi ⁊ solvēdi pcessit ptātē: de pc. di. c. i. Qui vult cōfiteri ut inueniat grā: qrat sacerdotē sciētē ligar ⁊ solvē. Tertiū remediū dr̄ rō pfuſiōis. Nauū ij. c. Reuelabit ēgt pudēda tua: ⁊ ostēdā gēti b⁹ nudūtatē tuā: ⁊ regnis ignominiā tuā. s. in extremo iudicio. Quisqs igit pfiteat pccā sua coā dei vicario: audaciā ꝗ diabolum sūmit: ⁊ tandē illū vicit. Dicit.n. mgr̄ i historij scholasticis cū filij isrl' ad terrā, pmissiōis Moysi ducu ducerēt. ⁊ mare rubrū i. xij. ptes sic ⁊ xij. trib⁹ erant. diuisū ēt: nulla trib⁹ mare intrare audebat. sz tribu Juda intrāte audaci aio sumptis virib⁹. alie silr trib⁹ intrarūt. ⁊ sic a pharaonis furiore liberati sūt illo cū exercitu suo prius suffocato. Sic ⁊ xij. aie trib⁹ q̄ si quiqz sēsus iteriores: ⁊ quiqz exteriores: ⁊ ipsa rō ⁊ volūtas itrare mar̄ pnia ñ audēt sēsualitas cū sēsib⁹ iteriorib⁹ ⁊ exteriorib⁹ erubescit. rō illis mediātib⁹ refrigescit. Sz volūtas dei grā vigorata igredit: ⁊ ait cū, ppha: Dixi cōfitebor adversū me iniusticiā meā dño. ⁊ tu remisi. ⁊c. Et sic pedes ad pfessiōz: ligua: oculi man⁹: ⁊ breuit oēs aie vires currūt atqz festināt. Isa. p. Lauamini: mūdi estote: auferte malū cogitationū vr̄ar ab ocul' vr̄is. gescite agē pucrse discite bñfacē ⁊c. Sed's fruct⁹ dr̄ taciturnitatis Audi Originē sup leuiticū. exponēs illud p/phe. Dixi pfitebor. ⁊c. Videes ingt q: pnūcia re pcm̄ remissionē pcti merēt. Preuēt⁹. n. di abol⁹ i accusatōe vltra nos accusare ñ poterit Et si ipsi nr̄i accusatores sum⁹ nobis, pficit ad salutē. Si Yo expectem⁹ ut a diabolo accusemur accusatio nobis cedet ad penaz: ⁊ socios hēbit i gehēna q̄s ꝗuicerit criminū socios habuisse. h illc. Terti⁹ fruct⁹ dr̄ germinatiōis fac̄ n. scā pfessio bona q̄ p pcm̄ mortificata erāt reuiuiscē ad vitā. Audi. Ezech., ppham. xviij. Si ipi⁹ egerit pniam ab oib⁹ pctis q opat⁹ est. ⁊ custodierit vniuersa p̄cepta mea. ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iustiā: vita viuet ⁊ ñ morier̄. omn iuz inigtatū suax q̄s opat⁹ ē nō recordabor: i iustia sua q̄z opat⁹ ē viuet ⁊ nō morier̄ ait dñs oī potēs. h illc. Jū i h⁹ figura Deū. p dr̄ q cum tra ags coopta ēt. ianis erat ⁊ vacua. i. nihil germinabat. Cōgregatis ār ags i vnū locum ⁊ arida apparētē: luce calefacta solis germinare cepit: ⁊ fructuum diuersa, pducē gnā. Sic ⁊ ags criminū sup aiaz iundātib⁹ stc ril' vtiqz ē q̄ ad vitā ētnā: sz ags i vnū locū p verā pfessiōz collocatis: germinat: fructūqz diuersū ad vitā ētnā, pducit. Audi Ambro. Egressus igt malitie: Virtutis opar̄ ingressū. Eodē.n. studeo q̄ crimē expellir̄: inocētia copulat. h illc. Quart⁹ fruct⁹ dr̄ speciositatis. Audi Greg. i mox. xij. sup illud Job. Si celami i sinu meo inigtatē meā. Mirēt̄ ingt i bono Job q̄ volūt castitatis cōtinētiā: mirēt̄ integritatē iustitie: mirēt̄ viscera pietatis. Ego i eo ñ min⁹ āmiror pfessionē hūilimā pccōr q̄z tot sblimia Virtutū. h illc

¶ De alijs quattuor vltimis sancte confessionis fructibus. ¶ Conclusio tertia.

Recipe tertia conclōnē. vz. Fallit: liberat sp bona ē: ⁊ ad gl'am scā pfessio p ducit ētnā. In hac pclone alij. iiij. supaddūt scē pfessiōis fruct⁹. vz. Primū dr̄ deceptiu⁹. Sed's dr̄ liberatiu⁹. Terti⁹ dr̄ pscuerariu⁹. Quart⁹ dr̄ coronatiu⁹. Prim⁹ inq̄z dr̄ deceptiu⁹. Nihil, pfecto sic diabolū decipit: nihilqz sic flagellat sicut pccōr Ya pfessio. Audi. Bre. i mox. Neqz ingt facill⁹ ab inimico deijcimur q̄z cū eū supbiendo imitamur. Nec cū vehemēti⁹, psternim⁹ q̄z cū hūilitate dñz segmur. nec acriores ei dolores ifligim⁹ q̄z cum plagas pctōr nr̄or pfitēdo ⁊ penitēdo sanam⁹. h illc. Ideo aia cara malign⁹ spūs: vt ait idē Greg. i dialogo cogitatiōi: locutiōi: atqz operi nr̄o sp ifistit. si fortasse aliqd inueniat. vñ apud examen ētni iudicis accusator existat. h illc. Audi ⁊ Bernar. i fmōe. Ledit ingt nos iniquitas diaboli atqz versutia. Sz multo amplio⁹ cū nr̄a simplicitas ⁊ mīa torquet. hūilitatē nr̄am ñ sustinet. vrūt charitate nr̄a mā suetudine ⁊ obediētia cruciar̄. h illc. Secūdus fruct⁹ dr̄ liberatiu⁹. nihil.n. aia cara sic ab infamia liberat. nihilqz sic pcā celat. sicut scā pfessio. Si vnq̄z ex^m notasti. hipsū nō. Fuit.n. Rome quedā matrona nobilib⁹ orta natalib⁹ ⁊ ñ minus Virtutib⁹ fulgens: vxor nō indignioris viri. Sola.n. ci⁹, ples decrat deū suppl'r exorat: ut eis filiū vnū prestet. exaudit deus. concepit mulier ⁊ peperit filiū quē sūptuose alunt diuini bñficij obliuiscūr. ⁊ pigriores ad dinia efficiunt solito. In se tñ reuersus vir ci⁹ ad sepulchrū dñi in remissionē pccōr ire decreuit discedit. ⁊ mulier iā q̄ dñi erant liberi⁹ cogitabat, liberalitatē in pauperes exercebat. Inte

reaparuulũ suũ a lacte suspẽsũ a cunisq; subla
tũ in ꝓprinlectũ collocauit. h ãt puer ulus aut
matris berebat gremio· aut pẽdebat e collo.
noctibusq; singulr inr mris vbera morabatur
Sic succedẽtib⁹ etatib⁹ adolescentẽ mr ãplexu
nõ arcebat nõ ab oculo repellebat: non ẽt a le
cto. mozir intercea vir ei⁹: ⁊ dolori mariti post
annũ mitigato interiori amore ad se inuicẽ di
ligũt: ⁊ ita grãdi i etate inuicẽ dormiebant. qd
plura. Filialis amor i carnalẽ cõmutat filius
ꝑ marito admittir: cõcepto fetu: mulier mise
ra corde ⁊ corpe angustiat: spe ãt venie ducta
ab iciunijs: oronib⁹: ceterisq; cõsuetis bonis
nõ discedebat. Intera veste vẽtris celato tuo
re: pcenit ad diẽ part⁹. Nascit ifãs: iꝝ seua ti
gris. i. mr ꝓpa vir bñ natũ arripiens suffoca
uit. ⁊ ipsũ i latrinã, pijc ens nllo sentiẽte cela
uit. Nũdi pnceps i. diabol⁹ cũ i aia mulierẽ
captiuã teneret: cogitauit scenir e. sũpto igit de
mone secularis clerici scemate. Romã vẽit cu
riã intrauit: ꝓceres salutauit. Nul lũ sibi stkz
i solucẽdis qõnib⁹: ⁊ secretꝫ edicẽdis fore dixit
Et ut perine sue certã expientiã bẽret mlta eis
reuelauit. Placẽt cũcta regi: ⁊ amor regis cre
scit ad illũ. Tũc spũs ille malign⁹ sic vice qdã
allogr regẽ. Miror certe mlt̃ q oẽs ꝓsipti
ñ estis. Romaq; nõ cozuit: funditusq; non sit
euersa. Facin⁹ i ea quoddã erecrabil⁹ cũctis i
ea ẽ perpetratũ. Illa quã dicitis mulierẽ sãctis
simã feminax oiuz scelestissimo atqz crudelis
sima ẽ de, pprio. n. filio cõceptũ filũ manibus
ꝓpijs interemit. ac ne videret, piecit. in latri
nã. stupet rex: cũctiq; mirãtur astantes. Noli
inquiunt oẽs mrnditie ⁊ pietatis blasphema
re rẽplũ. difficult inqt spẽ: q dixi credẽ poteri
tis: sed aduocer: ⁊ examinẽr: factũ cõpicꝫ ⁊ ut
credatis: ignis in medio platee paretur. si cõ
uincar. in ipso cõcremer. si innocẽs sit iuẽta pso
na mea in ipso sine cõpassione, pijciar. placet
sanctũ cũctis. honeste mulier regi pñtar. nõ te
inquit lateat o mal ● nomi fama vatis: quẽ de
us i salutẽ romanox suscitauit. accusaris i mlt
is · Rẽ pãde: ⁊ glaz redde deo. autte innocen
tia, pbet. Ac illa deo ispirãte rñdit qz grauis ẽ
cã: tm̃ ꝓsilio idiget sapiẽtũ· nec tutũ fore credo
corã regi satrapisq; suis: absq; cõsilio h facere
velle: Accepꝫ g indicijs egr essa ẽ· ⁊ ñ in ho
mine: sz in xpo ꝓsisa: sumo mane p pniam cõ
fugit ad rpm. Vir ãt Luci⁹ dei Fuus tũc dei r
gebat eccl̃am. Illum pcesto adijt. pedijsq; ad
uoluit suis. plorat: veniã petit: peccatũ fatet:
confiderat vir dei lachrimas facinusq; ⁊ alia
pte misericordiã dei maiorẽ cernit oi ꝓtrito. ic
ait illi. Quietior filia tu aio esto. maior est dei
pietas qz sit iniqtas hois. Mariã glosaz i tui
auxiliũ voca. q̃ neminẽ inuocata deserit vnq̃z.
Breue tibi ẽ tps. pniaz ꝓdignã tibi assignare
nõ possũ. dñica sit tibi oro, p tui absolutiõe pec
cati. pgit illa domã ⁊ facit qd decuit Lucius.
Statura dei mulier acce rsit. ptoziũ itrat: spe
taculũ cũcti expectãt ut loqt. Ygo glosa asso
ciat iuisibilir illã. dnqz sic astaret: fari nec inci
pet gsqz ait rex clero. hem quam accusasti dña
pñs ẽ. aduersus illã si qd hẽs: narra mutescit
ille. mulierẽq; mrat. ñ igt hec illa ẽ scelerata
atqz dira scissima hec mulier ẽ ⁊ veneranda:
Turbat rex: oẽsqz cũ illo. cremari mat illum
nisi qd̃ dixerit, pbet. Dicẽ ingt dem̃ me Vita
tẽ oz. h adest Ygo xpi glosa mr. signo se cruc
muniũt oẽs. territ⁹qz demõ. nec crucis Vrutẽ
sentir potẽs: fictionẽ suã, pdit. ⁊ fetori horribi
li relicto cuanuit. mulier innocẽs indicat. deo
laudes psoluũt. glosa Ygo magnificat. pniaz
qz faciẽs mulier tandẽ qeuit i pace. Tertꝫ fru
ct⁹ dr pseuerati⁹. Iz. n. ꝓfessio Vaqz pnia sit
difficil i extremis: tm̃ qcũqz ẽt i extremis ꝓsite
tur: i bonoqz, ppofito pseuerat: a demonijs ꝗ
uirtute liberat. audi btm̃ tbo. i. iiij. di. xx dina i
gt gra nulli se subtrahit qd i se ẽ. vñ hõ qz diu
i se vsũ liberi arbitrij hz· ad dinã graz ꝓpara
re se põt: dolẽdo de pterito: ⁊ hñdo, ppositũ ca
uẽdi õ futuro. Audi õ pe. di. iij. c. nẽo. Nẽo
igt desperãd⁹ ẽ dũ i h corpe ẽ ꝓstitut⁹. Qz nõ
nũqz qd̃ diffidẽtia etatis differr: ꝓsilio maturi
ori pficir. Audi pulcherrimũ aliũ ter. xxvi. q.
vi. c. si pso ri. si pso ri pniaz abnegauerit mori
entib⁹ re⁹ erit aiax. qr dñs dicit. qcũqz die pec
cato: ꝓuersus fuerit ad pniaz. vita viuet ⁊ nõ
moriet. Vera. n. cõsessio i vltio tpe põt ẽ: qr
ñ solũ tpis· sz ẽt ⁊ cordis ispector ẽ de⁹. Sic la
tro vni⁹ momti. pnia meruit ẽ i padiso i hora
vltie ꝓsessiõis. h ibi. Et idẽ dr. c. cognouim⁹
post medietatẽ capl dr. Quisqs mortis tpe
pniaz sibi denegauerit: ⁊ de spe rauerit de mi
sericordia dñi q cũ ad subuẽdũ moriẽti suffice
re vel in momento posse nõ credidit. Perdi
disset latro in cruce pmiũ ad dexterã pẽdẽs
si illũ vni⁹ hore pnia non inuenisset: cum esset
in pena penituit: ⁊ pro vnius cõfessiõe sermo
nis habitaculũ in padiso eo, pmittẽte, pmeruit

Vera ḡ ad dñm ꝓfessio i vltimis positoꝝ mẽte ē poⁿ estimāda q̃z tpe. ,ppha ꝗ talit afferente. Cū ingemueris nūc saluⁿ eris. Cū ḡ dñs sit cordis inspector quouis tpe nō eē deneganda pnia postulāti: cū ille se obliget iudici cui occlta nouit reuelari. ꝗ ibi. Et d̃ pe. di. i. c. mēsurā. dr̃ q̃ ñ ē ꝓsiderāda mēsura tpis: ſz doloris tē. Sz itellige tñ q̃ illud qd̃ dicit. c. si pb̃yter negauerit pniam moriēti: reⁿ erit aia ꝗ. intelligit q̃z tū i se ē. Nō. n. segt q̃ ille moriēs damnatⁿ sit si. s. cōtritus ꝓ ē: ⁊ fecit qd̃ potuit: ut ꝓficeret: nec valuit: excusat, pfecto talis. ꝗ dic Posti. sup dicto. c. si pb̃yter. Sz pono casuz Infirmⁿ accersiri iubet sacerdotē: dūqz veniret ifirmⁿ loqlā pdidit: vl amēs: l frenetic: vl aliqdhmōi: qd̃ rōnis vsū ipediat: sibi accidit. qd faciet sacerdos. Dico q̃ sacerdos veniens accepta ꝓ fide ⁊ credulitate ab his q ifirmū pniaz petētē audierūt. dz ei geqd hz hūanitas ipēdē absoluēdo ⁊ recōciliādo: ⁊ si fine pienlo fieri pōt ei eucharistiā mistrādo. Et colr ꝗ risio. xxvi. q. vi. c. si qs d̃ corpe criēs ⁊c. Aut dicer. ibidē ⁊ vbi sic dr̃. Si qs i ifirmitate peti pniaz si casu dū ad eū inuitatⁿ sacerdos venit oppssus ifirmitate obmutuit: l i frenesiz puersus fuerit: dent restionīū q eū audierūt: ⁊ accipiat pniaz. i. absolutiōz: Et si ꝛ nuo creditur moritur: recōciliet p manⁿ ipositiōz: ⁊ ifūdat ori ei eucharistiā. si supuixerit āmoneat a suppradicens testib⁹ petōi suue satisfactū: ⁊ subdat statutis pnie legib⁹: q̃z diu sacerdos q pniam dedit, pbauerit. ꝗ ibi. Forma absolutiōis habet ē d̃ sen. exco. a nob. Et dic hosti. q̃ si talⁿ mutⁿ signa ꝓtritiōis ondit: ut q: manⁿ ad celū leuat: l pecⁿ tūdit: l sile sufficit ei in ꝗ casu. ⁊ si aliqz sacerdos aduenisset obijsset talib⁹ pcedētib⁹ signis. dico q̃ i eccl'ia sepeliat. Facit ad ꝗ ter. ibidē. Si aliqs igt moritⁿ fuerit: q iā confessus. s. velle accipe pniaz testioniū hz bonū. ⁊ ñ potit venire ad sacerdotē: ſz p occupauerit eū mors i via. faciāt, p eo oblatiōz ad altare: ⁊ dēt redēptiōz, p captiuis. ꝗ ibi. Nec sufficiāt p fructu pñti. Quartⁿ fructⁿ dr̃ ad dei laudem ꝓcepiōisqz ꝓ gis glose dr̃ coronatiuⁿ. Audi Ambro. i li. de padiso. ⁊ ponit de pe. di. i. nō pōt igt qsq̃z iustificari a pecō nisi fuerit pcñ aſi ꝓfessus. Et idē i fmōe. xl. Ecce nūc tps accceptabile adest. i q̃ ꝓfessio a morte. s. et na aiaz liberat. ⁊ ꝓfessio appit padisū spēqz saluādi tribuit. Dñ scriptura dic̃. Dic tu inigtates tuas u iustificerīs. ꝗ ille. Et Bran⁹ imediate post pdicta ꝓba dic̃. His ꝓbis ostēdit q̃ ñ meretur iustificari q i vita sua pecā ñ vult ꝓfiteri. ꝗ ille. Audi ꝗ erm. Quidā sceleristissimⁿ cuidam sco hēmite ꝓfessus ē: quē cū ad ꝓdignā pniaz iducē ñ posset: illi inūrit ut fōtē iueniret cⁿ aq̃ sursū ascēderet: ⁊ plenū vrceolū quē sibi dederat sibi portaret. Sup ꝗ ille āplius nō cōsideras letāt pniaz illā accipit. Quā aquā cū p annū q̃sisset: nō illā iueniēs: ad heremitā redijt. ⁊ lachrymis inundātib⁹ heremite veniā petit Vūqz si lachrimās dolēt: gutta lachrime in vrceolū cadēs mox illud ipleuit. Hic igt scūs heremita ē fons ille q sursū ascēdit: ⁊ ascēdē facit in vitā eternā. Jñ btūs Tho. in. iiij. di. xvij. ar. v. ad. iij. q. rūdēdo ait. Cū a padisi introitu, phibeat gs p culpā ⁊ pene reatū: ⁊ talia ipedimēta p ꝓfessionē tollāt: ꝓsequens ē: ut aia ꝓfessiōe salnet: ⁊ ad gaudia pueiat padisi. ad q̃ puenire possumⁿ p grām dñi nr̃i. Jesu xpi. qui benedictus ⁊ gloriosus regnat in secula seculorum. Amen.

¶ Feria secunda tertie dominice quadragesime sermo in ordine vigesimus.

Repleti sunt oēs

in synagoga ira. Lu. iiij. Plura dilectissimi aūrioi fmone de scā ꝓfessōe ꝓscripsimⁿ. nec ut vera fatear cū multi iopinati idies casus occurāt vno valemⁿ i fmone hācipsā enucleare mām nec vos hortor si ꝓ vitatē dixero aures beniuolas tedeat accōmodare: indeoꝝ erⁿ. Mā cum coꝝ i gratitudinē sub vidue ti po Helie tpe ⁊ Naamā syro tpe Helisei oñderet. qm̃ ut Terētⁿ ait ꝗ tpe. O bsequiū aicos. Vitas odium pit. oēs ira i synagoga repleti st. De sacra igt ꝓfessōe ite ꝗ in fmōe tractaturi tres gloriosas considerationes sactanus. vz. O mnium ꝓfessionē audiētiū debitā cōditionē. O mniū cōfessionē audientiū exquisitam obligationē. O mniū peccatorum generalē obseruationez.

Primo oīuz ꝓfessioni audire volentium debitā cōditionē videamus. vbi tres ꝓclones mor solito faciamⁿ. Pda ꝓclo ē ista. Diligēti aio ꝓfessores insistant: ut p viribⁿ peccatores a culpa reuocet: ⁊ sufficiēter ut id fieri possit interrogent. Secda ꝓclusio Hoc sibi memorie tradāt qcūqz ꝓfessōes audire poptāt: ut debitē circūstātijs pctores ini-